

Sanna Rönkkö

**KÖRTTINUORI KOTISEURAKUNNASSA
Herättäjä-Yhdistyksen rippikoulun käyneiden nuorten
osallistuminen kristilliseen nuorisotoimintaan**

Opinnäytetyö

KESKI-POHJANMAAN AMMATTIKORKEAKOULU

Kansalaistoiminta ja nuorisotyö

Huhtikuu 2011

TIIVISTELMÄ

Yksikkö Humanistinen ja kasvatustila, Ylivieskan yksikkö	Aika Huhtikuu 2011	Tekijä/tekijät Sanna Rönkkö
Koulutusohjelma Kansalaistoiminta ja nuorisotyö		
Työn nimi Körttinuori kotiseurakunnassa. Herättäjä-Yhdistyksen rippikoulun käyneiden nuorten osallistuminen kristilliseen nuorisotoimintaan.		
Työn ohjaaja KT Reetta Leppälä	Sivumäärä 41+9	
Työelämäohjaaja Mika Nuorva, nuorisosihteeri, Herättäjä-Yhdistys		
<p>Tutkimukseni tarkoituksena oli kartoittaa Herättäjä-Yhdistyksen rippikoulun käyneiden nuorten osallistumista kristilliseen nuorisotoimintaan rippikoulun jälkeen. Sen hankkeisti Herättäjä-Yhdistyksen nuorisotyö. Tutkin, missä määrin ja millaiseen toimintaan nuoret osallistuvat sekä mikä heidät saa osallistumaan ja mikä estää osallistumisen. Pyrin myös selvittämään, osallistuvatko jo ennen rippikoulua aktiivisesti kristilliseen lapsille ja varhaisnuorille suunnattuun toimintaan osallistuneet kristilliseen nuorisotoimintaan aktiivisemmin kuin ne, jotka eivät ole ennen rippikoulua osallistuneet mihinkään. Toteutin tutkimukseni kyselynä, jonka lähetin kirjeitse vuosina 2007–2008 Herättäjä-Yhdistyksen rippikoulun käyneille nuorille.</p> <p>Tutkimuksessa selvisi, että Herättäjä-Yhdistyksen rippikoulun käyneet nuoret osallistui- vat koko ikäluokkaa aktiivisemmin kristilliseen nuorisotoimintaan. Tärkeimmät syyt osallistumiselle olivat ihmissuhteet, hengellisyys, mielekäs toiminta ja yhteisöllisyys. Seurakunnan varhaisnuorisotyöhön tyytyväiset nuoret osallistuivat aktiivisemmin seurakuntansa toimintaan kuin tyytymättömät tai varhaisnuorisotoimintaan osallistumat- tomat nuoret. Herättäjä-Yhdistyksen lapsi- ja varhaisnuorisotoimintaan tyytyväiset osal- listuivat toimintaan edelleen.</p>		
Asiasana Herännäisyys, Herättäjä-Yhdistys, nuorisotyö, nuoruus, osallistuminen, sosiaaliset ver- kostot		

ABSTRACT

CENTRAL OSTROBOTHNIA UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES Humanities and Education, Ylivieska	Date April 2011	Author Sanna Rönkkö
Degree programme Civic Activity and Youth Work		
Name of thesis The Awakened youth in their home parish. Participating in Christian youth work among the youth confirmed in the confirmation school organized by Herättäjä-Yhdistys.		
Instructor Ed.D Reetta Leppälä	Pages 41+9	
Supervisor Mika Nuorva, youth secretary, Herättäjä-Yhdistys		
<p>The purpose of this research was to investigate the participation in Christian youth work among the young who have been in the confirmation school organized by Herättäjä-Yhdistys. The work was contracted by the youth work of Herättäjä-Yhdistys. The focus was on finding out how regularly and in which kind of activities the young awakened people are participating and what are the reasons for participating and what prevents it. The aim was also to find out if the young people who have participated into Christian children's or schoolchildren's activities before their confirmation also participate in youth work more regularly than those who had not participated in any activities before their confirmation school. The study was carried out using a questionnaire which was posted to those who have had their confirmation school organized by Herättäjä-Yhdistys in the years 2007-2008.</p> <p>According to the research, the young who had participated in the confirmation school organized by Herättäjä-Yhdistys were more active to participate in Christian youth work than the youth in the whole age group on average. The main reasons for participating were relationships, spirituality, meaningful activities and community. Those who were satisfied with schoolchildren's activities in their home parish participated in parish youth work more actively than those who were dissatisfied or had not participated in schoolchildren's activities. Those who were satisfied with children's or schoolchildren's activities organized by Herättäjä-Yhdistys still participated in its activities.</p>		
Key words Herättäjä-Yhdistys, participating, pietism, social networks, youth work, youth		

TIIVISTELMÄ

ABSTRACT

SISÄLLYS

1 JOHDANTO.....	1
2 HERÄNNÄISYYS	3
2.1 Herännäisyys herätysliikkeenä.....	3
2.2 Herättäjä-Yhdistys ja sen nuorisotyö	8
3 NUORISOTYÖ SEURAKUNNISSA.....	10
3.1 Kirkollisen nuorisotyön sisältö ja tavoitavuus.....	11
3.2 Sosiaaliset verkostot nuorten ja nuorten aikuisten elämässä	13
4 TUTKIMUSONGELMAT JA TUTKIMUSMENETELMÄ	17
4.1 Tutkimusongelmat.....	17
4.2 Tutkimusmenetelmä	18
5 TULOKSET.....	22
5.1 Rippikoulun jälkeinen osallistuminen	22
5.2 Tyytyväisyys kristilliseen nuorisotoimintaan ja osallistumisen syyt.....	26
5.3 Osallistuminen ja tyytyväisyys ennen rippikoulua.....	31
6 POHDINTA.....	36
LÄHTEET.....	39
LIITTEET	

1 JOHDANTO

”Joka tahtoo, tulla saa”, veisataan ensimmäisestä Siionin virrestä Herättäjä-Yhdistyksen valtakunnallisen nuorisokokouksen avaukseksi. Ketkä tahtovat tulla ja miksi? Kaikuuko samojen Herättäjä-Yhdistyksen nuorisotoimintaan osallistuvien nuorten laulu myös kotiseurakunnassa? Ketkä jäävät kokonaan tulematta ja miksi?

Herännäisyys on yksi Suomen evankelis-luterilaisen kirkon herätysliikkeistä. Se on profiloitunut hyvin kansankirkollisena liikkeenä, mutta kokemukseni mukaan Herättäjä-Yhdistyksen rippikoulun käyneiden, toimintaan hyvin kiinteästi osallistuvien nuorten osallistuminen kotiseurakunnan nuorisotoimintaan jää ajan tai kiinnostuksen puutteen vuoksi usein niukaksi. Tämän vuoksi halusin selvittää, minkä verran on nuoria, jotka Herättäjä-Yhdistyksen rippikoulun käytyään osallistuvat Herättäjä-Yhdistyksen järjestämään toimintaan ja minkä verran on heitä, jotka osallistuvat pelkästään kotiseurakunnan toimintaan, molempiin tai eivät kumpaankaan. Halusin saada myös jonkinlaisen käsityksen toimintaan osallistumisen syistä.

Opinnäytetyöni teoriaosa käsittelee opinnäytetyöhöni liittyvää aiempaa materiaalia. Toisessa luvussa kerron perustietoa herännäisyyden historiasta ja opillisista painotuksista. Toinen luku käsittelee myös Herättäjä-Yhdistystä, herännäisyyden kattojärjestöä, sekä sen nuorisotyötä. Kolmannessa luvussa kerron Suomen evankelis-luterilaisten seurakuntien nuorisotoiminnasta: sen sisällöstä ja tavoitavuudesta. Lisäksi pohdin, mikä merkitys eri verkostoilla on nuoren ja nuoren aikuisen elämässä.

Tutkimuksessani pyrin selvittämään, minkä verran nuoret osallistuvat rippikoulun jälkeen kotiseurakuntansa sekä Herättäjä-Yhdistyksen järjestämään nuorisotoimintaan. Mielestäni toimintaan sitoutuminen on tärkeää, koska nuoret katoavat nuorisotoiminnasta jo pari vuotta rippikoulun jälkeen ja nuoret aikuiset ovat aktiivisimpia kirkosta eroajia (Helenius 2005, 339–340). Jos nuori on käynyt rippikoulunsa muualla eikä ole sen jälkeen päässyt sisälle kotiseurakuntansa toimintaan, saattaa porras nuorisotoiminnasta nuorten aikuisten toiminnan puolelle olla vielä korkeampi. Ilman siteitä kotiseurakuntaan tai mukavia kokemuksia sen toiminnasta nuorelle aikuiselle ei ehkä tule mieleen lähteä etsimään seurakunnan järjestämää toimintaa varsinkaan uudelta paikkakunnalta.

Herättäjä-Yhdistyksen opiskelijatoimintaan sitoutuminen voi olla vaikeaa, sillä paikallista, säännöllistä nuorille aikuisille suunnattua toimintaa on vain suurimmissa opiskelukaupungeissa. Jos nuorella olisi jo vahva seurakuntayhteys, hänen olisi helpompi lähteä mukaan seurakunnan nuorten aikuisten toimintaan tai jopa aivan tavalliseen jumalanpalvelukseen varsinkin siellä, missä nuorten aikuisten toimintaa ei järjestetä. Tämän vuoksi pyrin saamaan tutkimukseni avulla vihjeitä siitä, miten Herättäjä-Yhdistyksen rippikoulu- ja nuorisotyössä voidaan edesauttaa nuoren sitoutumista kotiseurakuntansa toimintaan. Työni hankkeisti Herättäjä-Yhdistyksen nuorisotyö ja työelämäohjaajanani toimi nuorisosihteeri Mika Nuorva.

2 HERÄNNÄISYYS

Herännäisyys eli körttiläisyys on yksi Suomen evankelis-luterilaisen kirkon sisäisistä herätysliikkeistä. Sen tärkein toimintamuoto on seurat, joissa lyhyet puheet ja Siionin virret eli heränneiden oman laulukirjan virret vuorottelevat. Herännäisyys korostaa ihmisen pienuutta ja Jumalan suuruutta. (Elenius 1996, 7-17.) Tämän luvun ensimmäisessä osassa kerron tietoa liikkeestä, sen historiasta ja opinkäsityksistä. Toinen osa käsittelee liikkeen kattojärjestöä, Herättäjä-Yhdistystä, sekä sen nuorisotyötä.

2.1 Herännäisyys herätysliikkeenä

1700–1800-lukujen vaihteessa hurmokselliset herätykset vaikuttivat eri puolilla Suomea. Vaikka herätykset eivät olleet välittömässä yhteydessä keskenään, niille oli yhteistä se, että herätykset tapahtuivat kansan keskuudessa virallisen seurakuntatoiminnan ulkopuolella. (Heininen & Heikkilä 1996, 170–171.) 1700-luvun loppupuolella Iisalmen Savojärven kylässä esiintyi tällaisia hengellisiä herätyksiä (Akiander 1862, 4). Kerrotaan, että heinäpellolla ollut väki kaatui yliluonnollisen voiman painamana maahan, heidät valtasi ihmeellinen tunne ja he näkivät näkyjä ja puhuivat eri kielillä. Herätysten vaikutuksesta syntyneen seuraliikkeen johtoon asettui samoihin aikoihin Iisalmeen muuttanut puuseppä Juhana Lustig. Hän järjesti hartausseuroja, joissa hän puhui ja opetti valitsemastaan raamatunkohdasta. Hänen hyvät puhelahjansa vaikuttivat seuraväkeen niin, että herätykset levisivät myös Iisalmen ympäristöön. (Rosendal 1902, 3-7.)

Herätysten vaikutuspiiriin tempautui myös hengellisistä asioista kovasti kiinnostunut ja syntisyydestään ahdistunut nuori Paavo Ruotsalainen (1777–1852). Lusti-

gin opetukset eivät kuitenkaan hänen ahdistustaan lieventäneet. Vuonna 1799 Ruotsalainen lähti Laukaan Jyväskylään tapaamaan seppä Jaakko Högmania, joka oli perehtynyt kristinuskoon ja saanut mainetta hengellisenä neuvonantajana. Hän saikin Högmanilta avun ja muisteli tätä koko ikänsä oppi-isänään. Muutaman vuoden kuluttua Ruotsalainen uskalsi eräissä seuroissa asettua avoimesti Lustigia vastaan. Hän sai lähes koko seuraväen puolelleen ja nousi näin liikkeen johtoon. (Akiander 1862, 10–13; Rosendal 1902, 10–31.)

Herännäisyys levisi Pohjois-Savoon ja Pohjois-Karjalaan 1800-luvun alkupuolella. 1830-luvulla hengellistä herätystä esiintyi myös Kalajokilaaksossa, jossa sitä johtivat Ylivieskan ja Pidisjärven (nykyinen Nivala) kappalaiset Jonas Lagus ja Nils Gustaf Malmberg. Savon ja Pohjanmaan herännäisyys yhdistyivät vuonna 1836. Myöhemmin liike levisi kappalaisen apulaiseksi Lapualle määrätyn Malmbergin mukana myös Etelä-Pohjanmaalle. Nämä alueet ovat edelleen herännäisyyden vahvimpia kannatusalueita. (Akiander 1862, 213–217; Elenius 1996, 10; Rosendal 1902, 267–291; 1905, 63, 152.)

Herännäisyyden opin juuret ovat saksalaisessa pietismissä ja herrnhutilaisuudessa. Ruotsalainen piti tärkeänä sitä, että Raamattu on Jumalan sanaa, ja suuri vaikutus hänen opetukseensa oli myös Thomas Wilcoxin kirjalla *Kallis hunajan pisara*. Ruotsalainen opetti, että hengellinen elämä täytyy asettaa opin edelle. Tätä kutsuttiin herätykseksi. Herätys sai ihmisen huomaamaan oman pienuutensa ja syntisyytensä ja ajoi tekemään parannusta. Kuitenkin omin päin tehty parannus ajoi epätoivoon tai epäuskoon, minkä vuoksi apua piti ikävöidä Jumalalta. Korostettiin Jumalan suurta armoa ihmisen pienuuden rinnalla. Heränneet pyrkivät erottumaan ”maailmasta” eli vanhasta elämästään sekä sen huveista ja sen sijaan keskittymään hartaudentarjoitukseen. Liikkeen kannattajista ruvettiin käyttämään pilkanimeä körttiläiset heidän käyttämänsä tumman kansanpuvun eli körttipuvun

mukaan. Heränneet kokoontuivat kotiseuroihin, joissa käytettiin laulukirjana Siionin virsiä, Elias Laguksen herrnhutilaisesta Sions sängerista suomentamaa laulukirjaa. Seuroissa esiintyi liikkeen alkuaikana kielilläpuhumista ja profetoimista, mitä Ruotsalainen kuitenkin jyrkästi vastusti. (Akiander 1862, 52–60; Elenius 1996, 13–17; Rosendal 1902, 82, 157–161; 1912, 100–152.)

Herännäisyyden rivit alkoivat rakoilla 1800-luvun puolessavälissä. Ruotsalainen kuoli vuonna 1852, ja papit tekivät pesäeron maineensa menettäneeseen Malmbergiin ja herännäisyyteen, jolloin liike Malmbergin kuoleman 1858 jälkeen muuttui kokonaan maallikkojohtoiseksi ja lähes hävisi muualta kuin Kalajokilaaksosta ja Etelä-Pohjanmaalta. (Kares 1941a, 6–10; Rosendal 1912, 440–441, 584–585.) 1880-luvulla liike kuitenkin alkoi osoittaa elpymisen merkkejä. Uusia herätyksiä tuli ensin Kiuruvedellä, missä Malmbergin poika Wilhelmi Malmivaara oli pappina, ja myöhemmin myös muualla Suomessa. Malmivaara otti asiakseen liikkeen elvyttämisen. Hän perusti vuonna 1888 Hengellisen kuukauslehden, joka kymmenen vuoden kuluessa profiloitui herännäisyyden äänenkannattajaksi. Vuonna 1892 perustettiin Malmivaaran ystävän, Mauno Rosendalin aloitteesta Ouluun kustannusosakeyhtiö Herättäjä. Perustamiskokous pidettiin heinäkuussa 1892 Ylivieskassa. Seuraavana vuonna samaan aikaan pidettiin Ylistarossa Herättäjän vuosikokous, jonka ympärille muotoutuivat jokavuotiset herättäjäjuhlat, heränneiden hengelliset kesäjuhlat. Herättäjäjuhlille osallistuminen vahvisti heränneiden identiteettiä saaden liikkeen voimistumaan. (Huhta 2001, 77–90, 95–99; Kares 1941a, 58–95; 1941b, 3-7, 106–122.)

Vuonna 1886 kirkolliskokous hyväksyi uuden kirkkovirsikirjan, joka ilmestyi painosta vuonna 1888. Uusi virsikirja aiheutti heränneissä vastustusta; virsien kieliasua oli korjattu sisällön kustannuksella. Myös Malmivaara moitti virsikirjauudistusta, mutta uudisti itse Siionin virret vuonna 1893. Vanhoista Laguksen toimit-

tamista Siionin virsistä korjattiin kieliäsuu ja jätettiin pois herrnhutilaisia virsiä. Siionin virsien uudistus kohtasi myös vastarintaa, mutta kirjan ilmestyttyä siihen oltiin kuitenkin pääosin tyytyväisiä, koska heränneet luottivat suuresti Malmivaaraan. Vuosisadan vaihteessa herännäisyys alkoi näkyä myös kaunokirjallisuudessa. Erityisesti Juhani Ahon kirjallisuus oli suuresti herännäisyyttä kunnioittavaa. Sen lisäksi herännäisyyttä käsiteltiin myönteisellä tavalla Santeri Alkion Puukkojunkkareissa sekä Artturi Järviluoman, Kyösti Vilkun, Mauno Rosendalin ja Aukusti Oravalan teoksissa. (Huhta 2001, 92–95, 113–125; Kares 1941b, 61–73, 201–226; 1946b, 196–267.)

Malmivaara katsoi, että Herättäjän toiminta oli suuntautunut muuallekin kuin vain kirjojen kustantamiseen, ja siksi vuonna 1912 pidettiin kokous sisälähetysseura Herättäjän perustamiseksi kustannusosakeyhtiön rinnalle. Ensimmäinen herännäiskansanopisto perustettiin vuonna 1914 Lapuan Karhunmäkeen ja muutamien vuoden kuluessa opistoja perustettiin myös Raudaskylälle, Mieslahteen ja Portaanpäähän. Vuonna 1913 Varpaisjärven kirkkoherra Kleofas Hymander, myöhemmin Hyvämäki, osti huutokaupalla Aholansaaren, jossa Ruotsalainen asui viimeiset elinvuotensa. Herättäjä sai ostaa yhä hyvässä kunnossa olevan Ruotsalaisen pirtin sekä sen tontin, jonka viereen Hyvämäki rakennutti itselleen pappilan. Hyvämäki jatkoi huolellisesti Ruotsalaisen perinteiden vaalimista ja viljelemistä. (Huhta 2001, 151–153; Kares 1946a, 352–362; 1946b, 410–425, 1951, 388–433.)

Herännäisyyden julkisuuskuvan muutokseen hiipuvasta lahkosta yhdeksi aidon kristillisyyden ilmenemismuodoista vaikutti eniten kansalaissota. Karhunmäen opistolle perustettiin Suomen ainoa täysin körttiläinen suojeluskunta vuonna 1917. Valkoisten propaganda kuvasi vakaata ja päättäväistä mutta nöyrää körttisotilasta merkkinä siitä, että Jumala on valkoisten puolella. Sekä sotapropagandassa että sodan jälkeisessä yleisessä mielipiteessä heränneet liitettiin voittamattomiksi väi-

tettyihin lapualaisiin. Tämän vuoksi herännäisyyttä ei enää sodan jälkeen pidetty ahdasmielisenä uskonnollisena nurkkakuntana, vaan Suomen syvimpien ja kestävimpien elämänarvojen kuvastajana. Sodan myötä myös sosiaalisen vastuuntunnon merkitys kasvoi herännäisyyden korostuksissa. (Huhta 2001, 216–222, 227; Kares 1951, 52–88.)

Toisen maailmansodan jälkeen herännäisyys järjestäytyi ja uudenaikaistui. Körttipuku jäi yleisesti pois käytöstä. Vuonna 1945 kustannusosakeyhtiö ja sisälähetysseura Herättäjä yhdistyivät Herättäjä-Yhdistykseksi, ja kolme vuotta myöhemmin sille valittiin ensimmäinen päätoiminen työntekijä. 1950-luvun alussa alkoi paikallisosastojen perustaminen ympäri maata. (Salomäki 2010, 41–43.) Vuonna 1955 Herättäjä-Yhdistys peri Aholansaaren Kleofas Hyvämäen lesken, Edit Hyvämäen kuoltua. Sen ylläpitämiseksi perustettiin Aholansaarisaatiö, johon Herättäjä-Yhdistyksen lisäksi vuonna 1969 tulivat mukaan Kainuun, Jyväskylän ja Portaanpään herännäisopistot. (Aholansaaren historiaa 2011.) Siionin virret uudistettiin jälleen vuonna 1972, ja tällä hetkellä Siionin virsien uudistustyö on taas käynnissä. Sotien jälkeen herännäispappien osuus kirkon työmuotojen kehittämisessä oli suuri, minkä vuoksi herännäisyyden painotukset sulautuivat vähitellen kirkollisen toiminnan sisään. (Järveläinen & Karjalainen 2006, 109–117; Salomäki 2010, 41–43.)

Tällä hetkellä herännäisyyden tärkeimpinä painotuksina on yhä niin kutsuttu ”alatien kristillisyyttä”, sen korostaminen, ettei ihminen voi luottaa omaan hurskauteensa, vaan täytyy odottaa Jumalan armoa. Pysyvän armon tai pelastuksen kokemuksen saavuttaminen ihmiselämän aikana nähdään vaikeaksi. Viime aikoina herännäisyys on irtaantunut herätysliikkeille ominaisista, pelastushistoriaa ja Kristus-keskeisyyttä korostavista raamatuntulkintatavoista. Monet kirkkomme papit ovatkin tunteneet ja tuntevat edelleen kiinnostusta herännäisyyteen sen avaran raamatuntulkinnan vuoksi. Toisen maailmasodan jälkeen myös pietistinen keho-

tus henkilökohtaiseen parannukseen ja herätykseen on vähentynyt. Parannuksen nähdään nykyään enemmänkin tarkoittavan pyrkimystä yhteiskunnalliseen oikeudenmukaisuuteen tai lähimmäisestä huolehtimiseen. (Järveläinen & Karjalainen 2006, 117–121; Salomäki 2010, 44–45.)

2.2 Herättäjä-Yhdistys ja sen nuorisotyö

Herättäjä-Yhdistys on herännäisyyden kattojärjestö, jonka toimipaikkana on Lapua. Sen toiminta-ajatuksena on rohkaista Siionin virsillä ja seuroilla ihmistä elämään kristittyinä. Henkilöjäseniä Herättäjä-Yhdistyksellä on vajaa 6000. (Herättäjä-Yhdistys 2011.) Herättäjä-Yhdistys tekee aluetyötä kahdeksalla maakuntarajojen mukaan jaetulla toiminta-alueella. Jokaisella alueella on oma aluetoimikunta, jonka tehtävänä on suunnitella, koordinoita ja toteuttaa alueellista työtä, sekä aluesihteri, joka osallistuu alueensa seuroihin ja vuosikokouksiin. Lisäksi Herättäjä-Yhdistyksellä on 140 paikallisosastoa, jotka huolehtivat toiminnan järjestämisestä omilla paikkakunnillaan. (Herättäjä-Yhdistyksen aluetyö 2011.) Herännäisyyden suurin vuosittainen tapahtuma on seuroista ja erilaisesta oheisohjelmasta koostuvat herättäjäjuhlat, joiden aikana pidetään myös Herättäjä-Yhdistyksen vuosikokous. Herättäjäjuhlat järjestetään vuosittain heinäkuussa, ja juhlapaikkakunta vaihtelee. Juhlilla arvioidaan käyvän vuosittain noin 20 000–30 000 ihmistä. (Herättäjäjuhlat 2011.)

Herättäjä-Yhdistyksen nuorisotyön pyrkimyksenä on rohkaista nuoria kasvamaan osana yhteiskuntaa ja yhteydessä kotiseurakuntaansa. Tärkein toimintamuoto on seurat ja Siionin virsien veisaaminen. Nuorisotyö järjestää vuosittain viisi noin 25 rippikoululaisen rippileiriä Aholansaareissa sekä isoskoulutuksen, jonka käy joka vuosi 60–80 nuorta eli hieman yli puolet kesän rippikoululaisista. Herättäjä-Yhdistyksen nuorisotyöstä vastaa kaksi päätoimista nuorisosihteriä. Nuorista

valitaan jokavuotisessa valtakunnallisessa Nuorisokokouksessa alueyhteyshenkilöt kahdeksalle alueelle ympäri Suomea ideoimaan ja toteuttamaan nuorten toimintaa. Alueyhteyshenkilöiden tehtävänä on esimerkiksi yhdessä nuorisosihteerien sekä alueen nuorten kanssa järjestää seuroja, tupailloiksi kutsuttuja nuorteniltoja, konsertteja, viikonloppuleirejä ja erilaisia tapahtumia. Alueyhteyshenkilöt myös keräävät nuoria toimittamaan Nuori Yty -nimistä kristillistä nuortenlehteä. Lehti ilmestyy seitsemän kertaa vuodessa ja nuorten omat alueelliset toimituskunnat vastaavat sen toimittamisesta itsenäisesti. Myös herättäjäjuhlat kokoavat vuosittain nuoria yhteen ja niillä on tarjolla nuorille omaa ohjelmaa sekä mahdollisuus osallistua talkootyöhön. (Herättäjä-Yhdistyksen nuorisotyö 2011.)

Herättäjä-Yhdistyksellä on myös yksi opiskelijasihteerin sekä suurimmissa opiskelukaupungeissa opiskelijayhteyshenkilöt, joiden tehtävänä on tiedottaa opiskelijaseuroista sekä järjestää körttiopiskelijoiden kirkkopyhiä ja muita tapahtumia yhdessä seurakunnan työntekijöiden ja opiskelijasihteerin kanssa. Helsingissä, Oulussa, Kuopiossa ja Joensuussa toimivat Heränneiden Ylioppilaskodit, joissa körttiopiskelijoiden on mahdollista asua. Herännäisopiskelijoiden kuorot toimivat aktiivisesti Oulussa, Kuopiossa, Jyväskylässä ja Helsingissä. (Körttiopiskelijat 2011.) Herännäisopistoja on nykyään yhdeksän: Eurajoen kristillinen opisto, Jyväskylän kristillinen opisto, Kainuun opisto, Lapuan kristillinen opisto, Lieksan kristillinen opisto, Portaanpään kristillinen opisto, Raudaskylän kristillinen opisto, Turun kristillinen opisto sekä Valkealan kristillinen kansanopisto (Herännäisopistot 2011). Herättäjä-Yhdistyksen lapsi- ja perhetyöhön kuuluvat paitsi seurakunnat ja herättäjäjuhlat, myös leirit ja paikalliset perhepäivät. Vuosittain järjestetään esimerkiksi lasten ja varhaisnuorten telttaleiri sekä perheleiri Aholansaarella ja lastenleiri Wanhassa Karhunmäessä. (Lapset ja perheet 2011.)

3 NUORISOTYÖ SEURAKUNNISSA

Seurakuntien nuorisotyö on osa seurakuntien tarjoamaa kristillistä kasvatusta, johon kuuluu myös seurakuntien lapsityö. Mervi Muhosen ja Kirsi Tirrin (2008, 64–65) mukaan kasvatusta on päämääräsuuntautunutta, arvoihin sitoutunutta toimintaa, joka toteutuu vuorovaikutussuhteessa kasvatettavaan. Kristillinen kasvatusta välittää samalla kristillisen perinteen sukupolvelta toiselle. Kirkon kasvatustyön toiminta-ajatuksen pohja on lähetyskäskyssä:

Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni: kastakaa heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettakaa heitä noudattamaan kaikkea, mitä minä olen käskenyt teidän noudattaa. Ja katso, minä olen teidän kanssanne kaikki päivät maailman loppuun asti. (Matt. 28:18–20.)

Tähän perustuen kirkko edistää lasten, nuorten ja perheiden mahdollisuutta armollisen Jumalan kohtaamiseen ilman ehtoja. Kirkon kasvatustyöhön kuuluu hengellisen, pedagogisen ja sosiaalisen työn kolmiyhteys: lapsille ja nuorille tarjotaan uskoon ja sen harjoittamiseen liittyvää toimintaa kuten hartautta, rukousta ja Raamatun lukemista. Pedagogista on erilaisten kasvattamisen ja opettamisen muotojen käyttäminen. Lisäksi työ on sosiaalista, koska sillä pyritään ehkäisemään syrjäytymistä ja toiminnan organisoiminen tapahtuu ryhmien ja yhteisöjen kanssa. (Launonen 2007, 85; 2008, 233; Muhonen & Tirri 2008, 63–67; Porkka 2008, 202.) Tämän luvun ensimmäisessä osassa kerron kirkollisen nuorisotyön sisällöstä ja toisessa osassa pohdin, mikä merkitys sosiaalisilla verkostoilla on nuoren ja nuoren aikuisen elämässä.

3.1 Kirkollisen nuorisotyön sisältö ja tavoitavuus

Kirkollisen nuorisotyön juuret ovat kasteopetuksessa, johon on panostettu Agricolan ajoista asti kinkereillä, kiertokoulussa ja rippikoulussa. 1900-luvun alkupuolella kristilliset järjestöt, esimerkiksi Nuorten Miesten Kristillinen Yhdistys, alkoivat tehdä nuorisotyötä vastavoimaksi uusille aatteille. Nuorisotyö alkoi myös seurakunnissa 30-luvulla. Aluksi työtä tekivät vapaaehtoiset, mutta sotien jälkeen nuorisotyöntekijöitä alettiin kouluttaa. (Kallinen & Huttunen 2005, 295–300.) Nykyään nuorisotyötä tekevät kirkon nuorisotyönohjaajat, joita on koulutettu Diakonia-ammattikorkeakoulussa, Keski-Pohjanmaan ammattikorkeakoulussa sekä Yrkehögskolan Noviassa siitä lähtien, kun ammattikorkeakoulut syntyivät 1990-luvulla. (Porkka 2008, 202.)

Kirkon kasvatustyö on suunnattu 0-29-vuotiaille lapsille, nuorille ja nuorille aikuisille. Siitä nuorisotyötä on yli seitsemänvuotiaiden kanssa tehtävä työ. Nuorisotyö on jaettu 7–14-vuotiaille suunnattuun varhaisnuorisotyöhön, 15–18-vuotiaille suunnattuun varsinaiseen nuorisotyöhön sekä 18–29-vuotiaille suunnattuun nuorten aikuisten työhön. Varhaisnuorisotyön keskeinen muoto on edelleen erilaiset kerhot, vaikka muiden harrastusmahdollisuuksien lisääntyminen ja ikäluokkien pientyminen on vähentänyt osallistujamäärää. Vuonna 2010 varhaisnuorten kerhoihin osallistui vajaa 55 000 7–14-vuotiasta, kun vuonna 2005 osallistujia oli noin 69 000. Kerhojen lisäksi varhaisnuoria kokoavat seurakunnan retki- ja leiri-toiminta sekä partio. Uudeksi toimintamuodoksi perinteisen kerhotoiminnan rinnalle ovat nousseet esimerkiksi pienten koululaisten aamu- ja iltapäiväkerhot. Seurakuntien varhaisnuorisotyö tavoitti 11,6 % ikäluokasta vuonna 2010. (Lapsi-, nuoriso- ja rippikoulutyö 2010; Launonen 2007, 82–83.)

Nuorisotyön vahvin osa-alue on rippikoulu. Sen kävi vuonna 2010 87,1 % ikäluokasta. Yksi syy rippikoulun suosioon on isostoiminta, johon vuonna 2010 osallistui 17276 tyttöä ja 8631 poikaa eli yli kolmasosa rippikoulun käyneistä. Seurakunnan isoskoulutuksen käyneistä isosina toimi 11256 tyttöä ja 5687 poikaa. Isosista tyttöjä oli siis kaksi kolmasosaa. Viime aikoina on pyritty rippikoulu- ja isostyön lisäksi kehittämään seurakuntien muuta kokoavaa toimintaa, jotta pojatkin pääsisivät paremmin mukaan ja jotta kirkon nuorisotyö ei olisi pelkkää rippikoulutyötä. Kokoava toiminta, esimerkiksi nuortenillat, onnistuessaan vahvistaa nuoren seurakuntayhteyttä. Siellä nuori voi hiljentyä yhdessä toisten nuorten kanssa ja keskustella uskosta sekä omista kysymyksistään. Rippikoulutyön ja kokoavan toiminnan lisäksi nuorisotyö tekee usein yhteistyötä esimerkiksi koulujen, kunnan nuorisotoimen ja erilaisten järjestöjen, kuten urheiluseurojen, kanssa. Seurakuntien nuorisotyö tavoitti 3,9 % ikäluokasta vuonna 2010. (Lapsi-, nuoriso- ja rippikoulutyö 2010; Launonen 2007, 83–84; Paananen 2005, 109–113.)

Erityisnuorisotyö on etsivää, lähimmäiskeskeistä nuoriso- ja varhaisnuorisotyötä, joka kohdistuu syrjäytymisvaarassa oleviin ja jo syrjäytyneisiin lapsiin ja nuoriin. Näkyvintä siinä on katupartiointi ja Palveluoperaatio Saapas, joka syntyi vuonna 1972 auttamaan Keimolan ajoissa päihteitä käyttäviä nuoria ja laajeni pian paikkakuntakohtaiseksi, säännölliseksi ja ympärivuotiseksi. Näiden lisäksi erityisnuorisotyöhön kuuluu myös henkilökohtaista työtä yksilötasolla sekä pienryhmissä. Nuorille järjestetään esimerkiksi leirejä ja retkiä, avoimia ovia sekä päihde- ja huumetyötä. Yhteistyötä tehdään lastensuojelun, koulujen, urheiluseurojen, vankiloiden ja erilaisten moniammatillisten verkostojen kanssa. Toiminnalla pyritään ennaltaehkäisemään nuorten syrjäytymistä, yhteiskunnasta putoamista. Sitä toteuttavat kirkon työntekijät ja vapaaehtoistyöntekijät menemällä nuorten arkeen ja vapaa-aikaan. (Launonen 2007, 84; Kallinen & Huttunen 2005, 304; Nivala 2005, 138–145.)

Nuoret aikuiset ovat kirkon nuorisotyötä eniten askarruttava ryhmittymä. Muutama vuosi rippikoulun jälkeen nuoret tuntuvat katoavan kirkon toiminnasta. Tähän on tietysti usein syynä elämänpiirin vaihtuminen esimerkiksi opiskelujen aloittamisen ja paikkakunnan vaihtamisen vuoksi. Kuitenkin on myös huomattu, että nuoret aikuiset ovat ikäryhmistä ahkerimpia kirkosta eroajia ja heidän suhteensa kirkkoon ja uskoon on väljä ja passiivinen. Seurakuntien järjestämät nuorten aikuisten ryhmät kokosivat vuonna 2010 vain 0,4 prosenttia ikäluokasta. Seurakunnan toiminnassa mukana olevat nuoret aikuiset tekevät esimerkiksi vapaaehtoistyötä tai pyrkivät lisäämään vaikutusmahdollisuuksiaan kirkossa vuonna 1999 perustetussa Nuorten aikuisten vaikuttamisryhmässä (NAVI). Varsinkin suurissa opiskelijakaupungeissa on yritetty järjestää nuorille aikuisille suunnattua toimintaa, mutta osanottajamäärät eivät ole kasvaneet. Nuoremmille sopiva säännöllisesti kokoontuvien ryhmien toimintamalli ei vastaa nuorten aikuisten odotuksiin. (Helenius 2005, 339–341; Lapsi-, nuoriso- ja rippikoulutyö 2010; Launonen 2007, 84.) Tutkimukseni sivusi tätä aihetta, koska vastaajat olivat sitä ikäluokkaa, joka on jättämässä nuorten toiminnan taakseen.

3.2 Sosiaaliset verkostot nuorten ja nuorten aikuisten elämässä

Holistisen ihmiskäsityksen mukaan nuoruus on elämänvaihe, jolloin tapahtuu paljon sekä psyykkistä, fyysistä että sosiaalista kasvua. Nuori kehittyy näiden alueiden lisäksi myös kognitiivisesti ja eettisesti. Kasvuun ja kehitykseen vaikuttaa kypsyminen, jonka taustalla ovat perimä, ympäristö ja nuoren oma aktiivisuus eli tavoitteiden asettaminen omalle elämälle. Nuoruuden tavoitteita voivat esimerkiksi olla itsenäistyminen ja kasvuympäristöstä irrottautuminen. (Aaltonen, Ojanen, Vihunen & Vilén 1999, 13–15.)

Robert J. Havighurstin kehitystehtäväteorian mukaan nuoruus voidaan jakaa kolmeen alueeseen: varhaisnuoruus (12–14-vuotiaat), keskinuoruus (15–18-vuotiaat) sekä myöhäisnuoruus (19–20/25-vuotiaat). Varhaisnuoruuteen kuuluu fyysinen murrosikä, kapina vanhempia kohtaan ja uusien kaverisuhteiden luominen. Keskinuoruudessa luodaan syvempiä ihmissuhteita, kokeillaan omia rajoja ja hahmotellaan omaa minuutta. Myöhäisnuoruus on seestymisvaihe, siinä aloitellaan itsenäistä elämää ja pohditaan omaa asemaa maailmassa. (Aaltonen ym. 1999, 84–87; Dunderfelt 1998, 92–96; Puuronen 2006, 60–63.)

Nuoruuteen kuuluu Havighurstin mukaan yhteensä seitsemän kehitystehtävää. Ne alkavat uusien suhteiden luomisesta ikätovereihin, sukupuoliroolien omaksumisesta ja oman fyysisen olemuksen hyväksymisestä. Seuraavaksi pyritään saavuttamaan emotionaalinen riippumattomuus omista vanhemmista ja muista aikuisista ja valmistautumaan eri elämänalueille, esimerkiksi parisuhteeseen, perhelämään ja työelämään. Viimeiset kehitysvaiheet ovat sellaisen maailmankatsomuksen, arvomaailman ja moraalin kehittäminen, joilla voi ohjata elämäänsä sekä sosiaalisesti vastuullisen käyttäytymisen omaksuminen. Myös Eduard Sprangerin mukaan nuoruuden tehtävänä on oman minän löytäminen, elämänsuunnitelman muotoutuminen ja sisäänkasvaminen yksittäisille elämänalueille kuten työ ja perhe. (Dunderfelt 1998, 92–96; Puuronen 2006, 60–63.)

Rippikoululainen viettää varhais- tai keskinuoruutta ja kamppailee niihin kuuluvien kehitystehtävien kanssa. Ympäristön ihmissuhteet nousevat nuoruudessa yhä merkityksellisemmiksi kodin ja koulun kasvatustehtävän rinnalla. Niitä vuorovaiikutussuhteita, joilla ihminen pitää sosiaalista identiteettiään yllä toimien ympäristöönsä nähden vastavuoroisesti, kutsutaan sosiaalisiksi verkostoiksi. Verkostojen avulla nuori saa henkistä ja materiaalista apua, palveluja, tietoa ja uusia ihmissuhteita. Ihmissuhteiden kautta hän saa tukea elämän vastoinkäymisiin. Nuoren ver-

kostoon kuuluvat ihmiset voidaan jakaa viiteen ryhmään: perhe, johon kuuluvat kaikki samassa taloudessa asuvat; suku, johon kuuluvat ne sukulaiset, joiden kanssa nuori ei ole päivittäin tekemisissä; muut, esimerkiksi naapurit ja ystävät; työ tai koulu sekä viranomaiset kuten sosiaaliviranomaiset, poliisi sekä kunnan ja seurakunnan työntekijät. (Aaltonen ym. 1999, 138–140, 198–199; Dunderfelt 1998, 95–97.)

Nuoruudessa sosiaalinen verkosto laajenee ja ystävyysuhteet samanikäisten kanssa nousevat hyvin merkittäviksi. Koska nuori ei ole enää lapsi muttei vielä aikuinenkaan, hänen on helpoin olla ikätoverien seurassa. Nuorten kaveriporukoissa voi myös harjoitella sosiaalista toimintaa aikuisuutta varten. Nuorelle on tärkeää tuntea kuuluvansa joukkoon ja olla samanlainen kuin muutkin, minkä vuoksi kaveripiirin arvot ja normit ovat nuoren kehityksen kannalta oleellisia. Nuori kaipaa myös aikuista, jonka kanssa jakaa ajatuksiaan ja jolta hän saa tukea. Aikuinen voi olla myös samastumismalli ja ihailun sekä arvostuksen kohde. Tällaiseksi nuorelle voi muodostua esimerkiksi seurakunnan nuorisotyönohjaaja. (Evenshaug & Hallen 2001, 318–319, 323; Jarasto & Sinervo 1999, 89-109.) Lisäksi seurakunnan toiminnassa nuori voi tuntea osallisuutta, joukkoon kuulumista, ja omien arvojen ja normien etsiminen on seurakuntanuorten joukossa turvallista.

Nuoruuteen kuuluu usein oman kannan muodostaminen uskontoa ja elämänkatsomusta koskeviin kysymyksiin (Evenshaug & Hallen 2001, 397). Saksalaisen Thomas Ziehen mukaan postmodernin ajan nuorisolle traditionaalisen kulttuurin, varsinkin kristinuskon merkitys on vähentynyt. Globalisaation mukanaan tuomat vieraat uskonnot, niiden ajatukset ja rituaalit saattavat kiehtoa elämänkatsomustaan etsivää nuorta ja nuorta aikuista enemmän. Nuoren kokemus siitä, että hän on tarpeellinen jollekulle, vaikuttaa suuresti elämän merkityksen löytämiseen. (Aaltonen ym. 1999, 198; Puuronen 2006, 153.) Jos nuori kokee olevansa tarpeelli-

nen ja tärkeä seurakunnan toiminnassa, hän saa sieltä suuntaviittoja elämäntätsumuksensa muodostamiseen. Lisäksi hän saa kehitysvaiheelleen tarpeellisia sosiaalisia verkostoja nuorisotoiminnassa tutuksi tulleista kavereista sekä seurakunnan työntekijöistä.

4 TUTKIMUSONGELMAT JA TUTKIMUSMENETELMÄ

Opinnäytetyössäni tutkin Herättäjä-Yhdistyksen rippikoulun käyneiden nuorten osallistumista kristilliseen nuorisotoimintaan. Tutkimukseni oli kvantitatiivinen eli määrällinen. Kvantitatiivinen tutkimus on tutkimus, jolla selvitetään lukumääriin ja prosenttiosuuksiin liittyviä kysymyksiä. Sillä tutkitaan asioiden välisiä riippuvuuksia tai ilmiöissä tapahtuneita muutoksia. Vastaukset kerrotaan numeroin ja niitä voidaan havainnollistaa taulukoiden ja kuvioiden avulla. Kvantitatiivisia tutkimusmenetelmiä ovat esimerkiksi erilaiset kyselyt ja kokeelliset tutkimukset. (Heikkilä 2005, 16–21.) Tämän luvun ensimmäisessä osassa kerron, mitkä olivat tutkimusongelmani, joihin halusin vastauksen lähtiessäni tekemään tutkimusta. Toisessa osassa kerron tarkemmin tutkimusmenetelmästäni.

4.1 Tutkimusongelmat

Herättäjä-Yhdistyksen rippikoulun käy vuosittain yli sata nuorta. Rippikoulun jälkeen nuorilla on mahdollisuus käydä isoskoulutus ja osallistua muuhun nuorisotoimintaan sekä kotiseurakunnassaan että Herättäjä-Yhdistyksen nuorisotyössä. Tutkimuksellani pyrin selvittämään, missä määrin Herättäjä-Yhdistyksen rippikoulun käyneet nuoret osallistuvat rippikoulunsa jälkeen kristilliseen nuorisotoimintaan kotiseurakunnassaan, Herättäjä-Yhdistyksessä tai muissa järjestöissä. Haluan tietää myös, mikä saa nuoret osallistumaan ja onko osallistuvuudella yhteyttä siihen, minkä verran nuoret ovat ennen rippikouluaan olleet mukana kristillisessä lapsi- tai varhaisnuorisotyössä. Tutkimustulosten perusteella pohdin, mihin suuntaan Herättäjä-Yhdistyksen rippikoulu- ja nuorisotyötä voidaan kehittää, jotta nuoret pääsisivät paremmin osallisiksi kotiseurakuntansa toiminnasta. Tutkimus-

ongelmat olen valinnut Herättäjä-Yhdistyksen nuorisotyön tarpeiden ja omien arvioideni pohjalta:

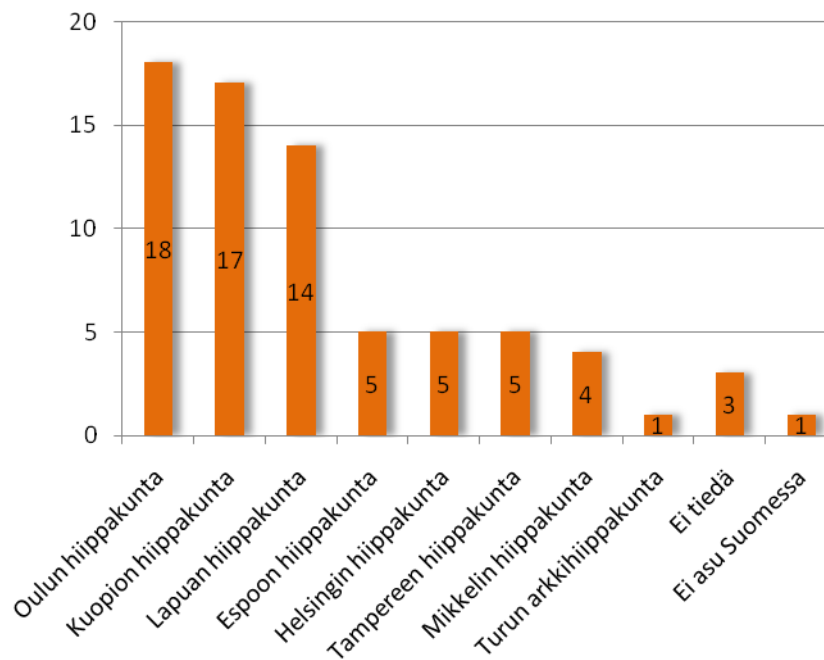
1. Missä määrin Herättäjä-Yhdistyksen rippikoulun käyneet osallistuvat sen jälkeen kristilliseen nuorisotoimintaan?
2. Mikä saa nuoret osallistumaan ja mikä estää osallistumisen?
3. Onko osallistuvuudella yhteyttä siihen, ovatko nuoret osallistuneet kristilliseen lapsi- tai varhaisnuorisotoimintaan ennen rippikoulua?

4.2 Tutkimusmenetelmä

Toteutin tutkimuksen kirjallisena kyselyinä (LIITE 2), johon oli mahdollista vastata joko postitse täyttämällä paperisen kyselylomakkeen tai Internetissä Webropol-ohjelmalla. Tämän tein siksi, että en olisi pystynyt esimerkiksi henkilökohtaisesti haastattelemaan riittävän montaa Herättäjä-Yhdistyksen rippileirin käynyttä, koska leireille tulee rippikoululaisia ympäri Suomen. Vaikka postikyselyn vastausprosentti onkin usein alhainen (Heikkilä 2005, 20), valitsin sen toteutustavaksi, koska Herättäjä-Yhdistyksen nuorisotyöllä oli vanhojen rippikoululaisten osoitteet tallessa. Valmiiden osoitteiden takia postikysely oli paitsi helpoin, myös varmin vaihtoehto. Kyselyyn oli mahdollista vastata myös netissä, koska arvelin netissä vastaamisen olevan helpompaa erityisesti ulkomailla asuville nuorille, mutta myös nuorille, jotka eivät enää asu kotonaan. Tutkimukseni otoksena olivat Herättäjä-Yhdistyksen rippikoulun vuosina 2007 ja 2008 käyneet nuoret, koska heidän rippikoulustaan on kulunut jo sen verran aikaa, että he osaavat arvioida rippikoulun jälkeistä osallistumistaan kristilliseen nuorisotoimintaan.

Lähetin kyselyn postitse 230 nuorelle. Kyselyn saatekirjeessä (LIITE 1) ilmoittamani eräpäivän 15.3. jälkeen lähetin muistutuskirjeen, jossa kehoitettiin vastaa-

maan maaliskuun loppuun mennessä. Ensimmäiseen eräpäivään mennessä vastauksia tuli 53 ja muistutuskirjeen jälkeen vielä 20. Sain vastauksia postitse 57 ja Internetissä 16. Kyselyyn vastasi siis yhteensä 73 nuorta, joten vastausprosentti oli 31,7. Tällä määrällä tutkimustani ei vielä voitane pitää luotettavana, mutta suunta-antavastakin on jo hyötyä. Vastanneista 50 oli naisia ja 23 miehiä. 37 vastaajaa oli käynyt rippikoulun vuonna 2007 ja 36 vastaajaa vuonna 2008. Hiippakunnista vahvimmin edustettuina olivat herännäisyyden perinteiset kannatusalueet (KUVIO 1).

KUVIO 1. Vastaajat hiippakunnittain, f (N=73)

Oulun hiippakunnasta vastasi 18 henkilöä, Kuopion hiippakunnasta 17 ja Lapuan hiippakunnasta 14. Muista hiippakunnista vastaajia oli tasaisesti lukuun ottamatta Turun arkkihiippakuntaa, josta vastasi vain yksi, sekä Porvoon hiippakuntaa, josta vastaajia ei ollut lainkaan. Vastaajista kolme ei tiennyt hiippakuntaansa ja yksi asui ulkomailla.

Olen jakanut kyselylomakkeen (LIITE 2) neljään osaan. Ensimmäisen osan kysymykset olivat taustakysymyksiä, joiden avulla pyrin saamaan vastaajista jonkin-

laista profiilia. Toisessa osassa alkoivat varsinaiset kysymykset, jotka koskivat seurakunnan ja Herättäjä-Yhdistyksen toimintaan osallistumista rippikoulun jälkeen. Selvitin, millaiseen toimintaan ja kuinka aktiivisesti nuoret ovat osallistuneet sekä onko toiminta ollut heidän toiveidensa mukaista. Näiden kysymysten perusteella pyrin saamaan ratkaisut kahteen ensimmäiseen tutkimusongelmaani eli selvittämään, missä määrin vastaajat ovat rippikoulunsa jälkeen osallistuneet kristilliseen nuorisotoimintaan ja millaiset asiat saavat heidät osallistumaan tai estävät osallistumisen.

Kyselylomakkeen kolmas osa käsitteli aikaa ennen rippikoulua: osallistumista kotiseurakunnan järjestämään sekä herännäishenkiseen lapsi-, perhe- ja varhaisnuorisotoimintaan sekä osallistumisesta jääneitä hyviä ja huonoja muistoja. Näillä kysymyksillä pyrin selvittämään, osallistuvatko sellaiset nuoret todennäköisemmin kristilliseen nuorisotoimintaan, jotka ovat osallistuneet kotiseurakuntansa tai Herättäjä-Yhdistyksen toimintaan jo ennen rippikoulua ja joille on jäänyt siitä hyviä muistoja. Toisaalta halusin tietää myös, estävätkö rippikoulua edeltäneet huonot kokemukset seurakunnan tai Herättäjä-Yhdistyksen toiminnasta siihen osallistumista rippikoulun jälkeen. Pyrin siis saamaan ratkaisun kolmanteen tutkimusongelmaani. Viimeinen osa koski vastaajien tämänhetkistä aktiivisuutta ja kiinnostuksen kohteita. Ensimmäisen osan kysymysten lisäksi myös nämä kysymykset etsivät ratkaisua toiseen tutkimusongelmaani. Vastauksista pyrin saamaan ideoita Herättäjä-Yhdistyksen rippikoulu- ja nuorisotyön kehittämiseksi.

Analysoin aineiston SPSS for Windows -ohjelman avulla. Siirsin Internet-kyselyn vastaukset suoraan ohjelmaan, minkä jälkeen lisäsin käsin postitse tulleet vastaukset ja tarkistin aineistosta mahdolliset virheet. Analysoin aineiston tutkimalla ohjelman avulla strukturoitujen kysymysten vastausten frekvenssijakaumia. Vertailin keskenään vastauksia Herättäjä-Yhdistyksen ja kotiseurakunnan nuorisotyö-

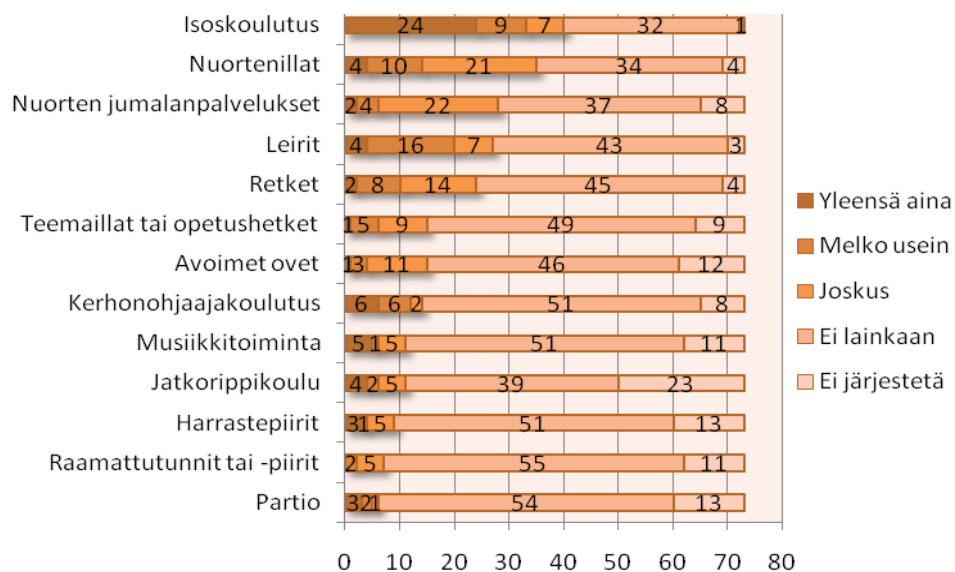
hön osallistumisesta ja tyytyväisyydestä sekä vastauksia osallistumisesta ja tyytyväisyydestä ennen rippikoulua ja rippikoulun jälkeen. Vertailin myös esimerkiksi jumalanpalveluksiin ja seuroihin osallistumista. Tulokset muutin taulukoiksi SPSS:llä tai kuvioiksi pääasiassa Microsoft Office Excel 2007 -ohjelmalla. Lopuksi tein tulkintoja taulukoista, kuvioista sekä avointen kysymysten vastauksista ja kirjoitin niiden pohjalta tutkimukseni tulokset opinnäytetyöni tuloslukuun.

5 TULOKSET

Tutkimukseni käsitteli Herättäjä-Yhdistyksen rippikoulun käyneiden nuorten osallistumista kristilliseen nuorisotoimintaan rippikoulun jälkeen. Kysymykset koskivat myös osallistumisaktiivisuutta ennen rippikoulua sekä tämänhetkistä aktiivisuutta ja nuorten toiveita toiminnan suhteen. Tässä luvussa esittelen nuorille lähettämäni kyselyn vastausten pohjalta saamani tulokset ja havainnollistan niitä taulukoilla sekä kuvioilla. Ensimmäinen alaluku käsittelee kristilliseen nuorisotoimintaan osallistumista rippikoulun jälkeen, toinen alaluku tyytyväisyyttä toimintaan sekä siihen osallistumisen syitä ja kolmas alaluku osallistumista ja tyytyväisyyttä kristilliseen toimintaan ennen rippikoulua.

5.1 Rippikoulun jälkeinen osallistuminen

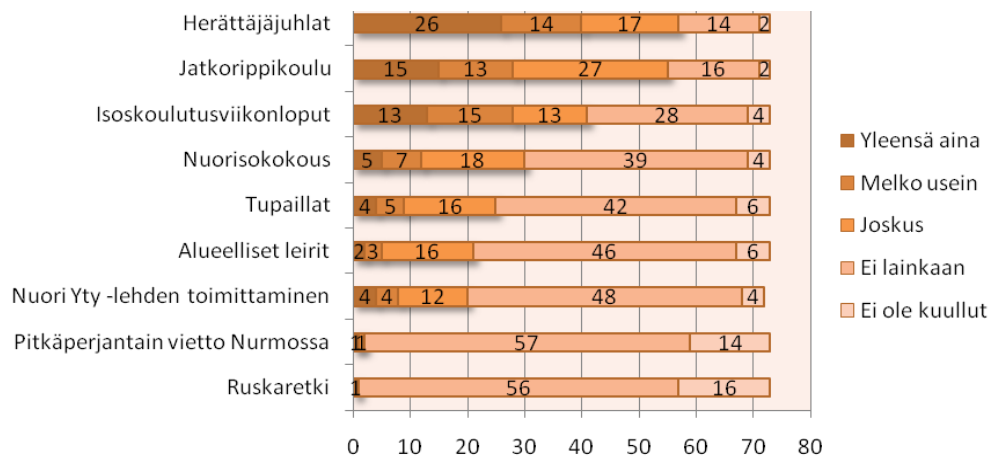
Seurakunnan nuorisotyön toimintamuodoista suosituin oli isoskoulutus, johon oli vähintään joskus osallistunut 40 vastaajaa, näistä 24 yleensä aina (KUVIO 2).

KUVIO 2. Osallistuminen seurakunnan nuorisotoimintaan, f (N=73)

Isoskoulutus oli myös yleisin toimintamuoto: ainoastaan yhden vastaajan seurakunnassa ei järjestetty isoskoulutusta. Toiseksi säännöllisimmin osallistuttiin kerhohonohjaajakoulutukseen, johon osallistuneista 14 vastaajasta kuusi vastaajaa osallistui joka kerta. Suosittuja toimintamuuotoja olivat myös nuortenillat, nuorten jumalanpalvelukset, leirit ja retket, joihin oli vähintään joskus osallistunut yli 20 vastaajaa. Harvinaisin toimintamuoto oli jatkorippikoulu, jota ei järjestetty lainkaan 23 vastaajan kotiseurakunnissa. Vähiten osallistuttiin erilaisiin harrastepiireihin, raamattupiireihin sekä partioon ja epäsäännöllisimmin raamattupiireihin, avoimiin oviin ja teemailtoihin. Kysymyslomakkeen valmiiden vastausvaihtoehtojen lisäksi vastaajat mainitsivat esimerkiksi nuorten lähetyspiirin, nuorisokahvilan, aikuisten sekakuoroksi muuttuneen entisen nuorisokuoron, apuopettajakoulutuksen sekä helluntaiseurakunnan nuorisotoiminnan.

Herättäjä-Yhdistyksen toiminnasta herättäjäjuhlat olivat erittäin suosittu toimintamuoto: vastaajista 57 oli osallistunut niihin vähintään joskus (KUVIO 3).

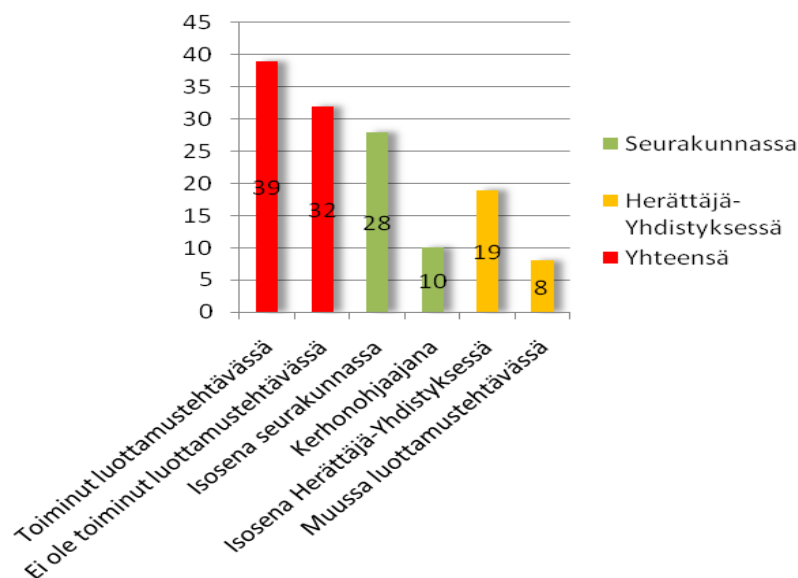

KUVIO 3. Osallistuminen Herättäjä-Yhdistyksen nuorisotoimintaan, f (N=73)

Lähes yhtä suosittu oli viikonlopun mittainen jatkorippikoulu, johon oli vähintään joskus osallistunut 55 vastaajaa. Pitkäperjantain vietto Nurmossa ja opiskelijoiden ruskaretki Aholansaareissa olivat tuntemattomimmat ja myös vähiten osallistujia keränneet toimintamuodot. Vastaajat osallistuivat selvästi enemmän valtakunnal-

liseen toimintaan – herättäjäjuhlille, jatkorippikouluun, isoskoulutukseen ja nuorisokokoukseen – kuin alueelliseen. Herättäjä-Yhdistyksen toimintaan osallistuttiin säännöllisemmin kuin kotiseurakunnan toimintaan. Herättäjäjuhlille osallistui yleensä aina 26 vastaajaa, jatkorippikouluun 15 ja isoskoulutukseen 13, kun taas seurakunnan toiminnassa yli viiteen aktiiviseen osallistujaan ylsivät vain isoskoulutus 24 yleensä aina osallistuvalla vastaajalla ja kerhonoajaajakoulutus kuudella vastaajalla. Lisäksi muutama vastaaja mainitsi viettäneensä uuttavuotta Aholansaarella ja osallistuneensa oman alueensa herännäisnuorten pikkujouluun sekä herännäishenkisiin konsertteihin ja yökirkkoon.

Vastaajista 39 oli toiminut rippikoulun jälkeen isosena tai muussa luottamustehtävässä. Heistä 28 oli toiminut isosena ja 10 kerhonoajaajana kotiseurakunnassaan sekä 19 isosena ja 8 muussa luottamustehtävässä Herättäjä-Yhdistyksessä (KUVIO 4).

**KUVIO 4. Toimiminen luottamustehtävissä,
f (N=71)**

Kotiseurakunnassaan isosena toimineista 23 oli ollut isosena rippileireillä ja 13 varhaisnuorten leireillä tai muissa varhaisnuorille suunnatuissa tapahtumissa. Lisäksi vastaajat olivat toimineet isosina nuortenleireillä tai nuortentapahtumissa,

kehitysvammaisten ja vanhusten leireillä sekä Ristirockissa. Kaksi vastaajaa kertoi olevansa menossa isoseksi kesällä 2011. Vastaajista 19 oli toiminut isosena Herättäjä-Yhdistyksen rippileireillä, viisi paikallista nuorisotoimintaa järjestävänä alueyhteyshenkilönä, kolme nuorisotalkoolaisena Aholansaassa tai herättäjäjuhilla ja yksi varhaisnuorten telttaleirillä. Yhdeksän vastaajaa oli toiminut isosena tai muussa luottamustehtävässä sekä kotiseurakunnassaan että Herättäjä-Yhdistyksessä.

30 vastaajaa oli osallistunut rippikoulun jälkeen siioninvirsiseuroihin muualla kuin nuorten tapahtumissa. Jumalanpalveluksiin lähes joka viikko tai noin kerran kuussa osallistuneet nuoret olivat myös osallistuneet siioninvirsiseuroihin (TAULUKKO 1).

TAULUKKO 1. Osallistuminen jumalanpalveluksiin ja siioninvirsiseuroihin, f (N=73)

	Siioninvirsiseuroihin osallistuminen		Yhteensä
	Kyllä	Ei	
Jumalanpalveluk- Lähes joka viikko	3	0	3
siin osallistuminen Noin kerran kuussa	3	0	3
5-10 kertaa vuodessa	10	9	19
1-4 kertaa vuodessa	14	22	36
Harvemmin kuin kerran vuodessa	0	12	12
Yhteensä	30	43	73

Hieman yli puolet 5-10 kertaa vuodessa kirkossa käyvistä vastaajista osallistuivat siioninvirsiseuroihin, kun taas 1-4 kertaa vuodessa kirkossa käyvistä nuorista vain hieman yli kolmasosa kävi seuroissa. Harvemmin kuin kerran vuodessa kirkossa käyvät nuoret eivät osallistuneet seuroihinkaan. Jumalanpalveluksissa ja seuroissa käymisen välillä siis on selkeä yhteys, eivätkä ne sulje toisiaan pois.

Vastaajista 21 oli edelleen mukana kristillisessä nuorisotoiminnassa, heistä 13 kotiseurakunnassaan, 11 Herättäjä-Yhdistyksessä ja kaksi muualla: helluntaiseurakunnassa sekä lyhyen välimatkan vuoksi naapuriseurakunnassa (TAULUKKO 2).

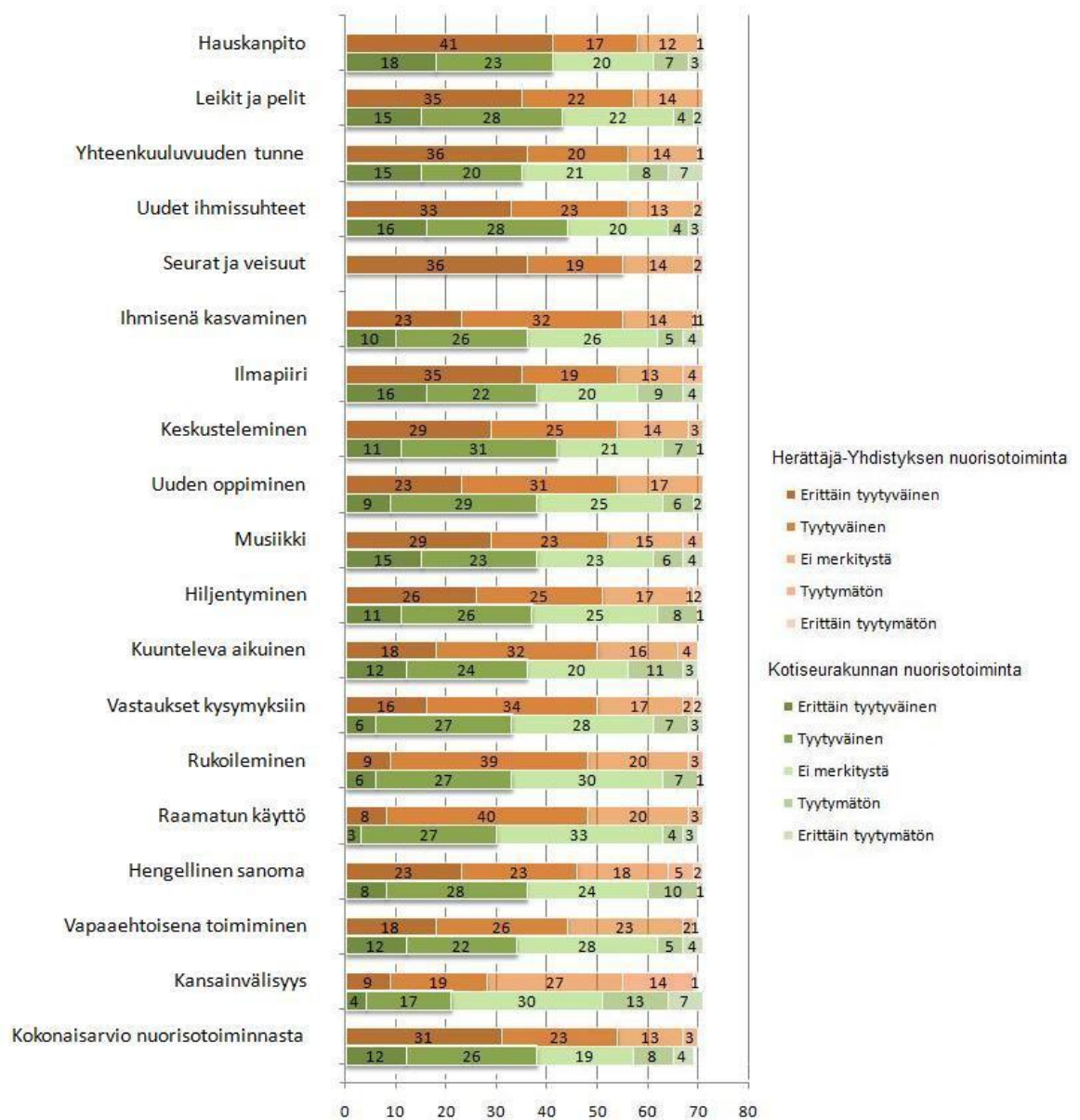
TAULUKKO 2. Tämänhetkinen osallistuminen, f (N=72)

Missä osallistuu	Määrä
Vain kotiseurakunnassa	8
Vain Herättäjä-Yhdistyksessä	6
Molemmissa	5
Jossain muualla	2
Ei missään	51

Viisi vastaajaa osallistui edelleen sekä kotiseurakunnan että Herättäjä-Yhdistyksen toimintaan. 51 vastaajaa ei osallistunut tällä hetkellä kristilliseen nuorisotoimintaan missään. Vastaajista huomattavasti suurempi osa osallistui vielä pari vuotta rippikoulun jälkeenkin kristilliseen nuorisotoimintaan kuin koko nuorten ikäluokasta, joista 3,9 % osallistui seurakunnan nuorisotoimintaan vuonna 2010 (Kirkon lapsi-, nuoriso- ja rippikoulutyö 2010).

5.2 Tyytyväisyys kristilliseen nuorisotoimintaan ja osallistumisen syyt

Vastaajat olivat keskimäärin tyytyväisempiä Herättäjä-Yhdistyksen nuorisotoimintaan: jokaiseen kysytyyn asiaan oltiin joko tyytyväisiä tai erittäin tyytyväisiä Herättäjä-Yhdistyksen toiminnassa useammin kuin oman seurakunnan toiminnassa (KUVIO 5).

KUVIO 5. Tyytyväisyys Herättäjä-Yhdistyksen ja kotiseurakunnan nuorisotoimintaan, f (N=71)

Suurimmat erot tyytyväisyydessä Herättäjä-Yhdistyksen ja seurakunnan toiminnan välillä olivat yhteenkuuluvuuden tunteessa, ihmisenä kasvamisessa sekä Raamatun käytössä. Herättäjä-Yhdistyksen nuorisotoiminnassa tyytyväisimpiä oltiin mahdollisuuteen pitää hauskaa, leikkeihin ja peleihin, yhteenkuuluvuuden tunteeseen, uusiin ihmissuhteisiin sekä seuroihin ja veisuihin. Seurakunnan toiminnassa tyytyväisimpiä oltiin uusiin ihmissuhteisiin, leikkeihin ja peleihin, mahdollisuuteen keskustella sekä hauskanpitoon. Ne vastaajat, jotka eivät olleet osal-

listuneet kotiseurakuntansa tai Herättäjä-Yhdistyksen toimintaan, vastasivat kohtaan ”ei merkitystä”. Tyytymättömmimpiä oltiin sekä Herättäjä-Yhdistyksen että kotiseurakunnan nuorisotoiminnan kansainvälisyyden puuttumiseen. Vastaaja 39 toivoo:

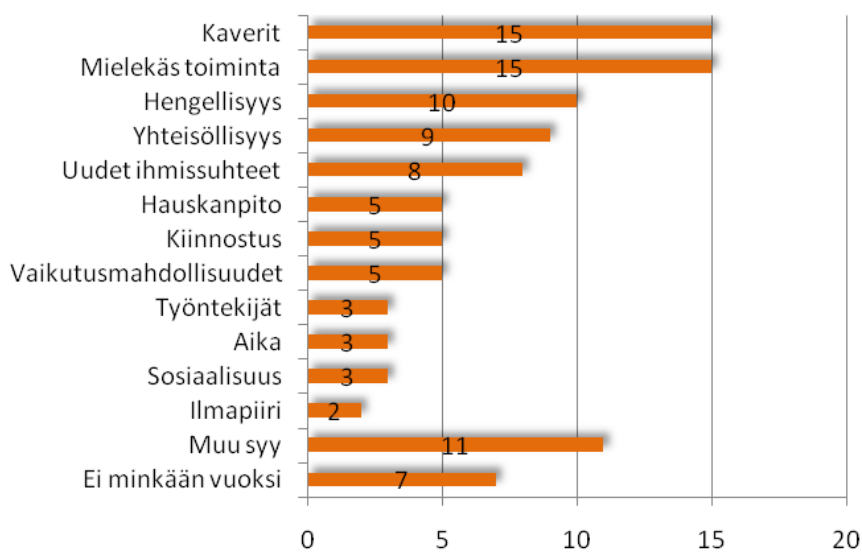
Haluaisin lähteä lähetystyöhön mutta siitä ei ole oikeastaan kerrottu ollenkaan. En tiedä voiko kansainvälisyyttä oikeastaan lisätä enää enempää saaren toimintaan, mutta jos voi niin suosittelen. (Vastaaja 39.)

Moni vastaaja myös perusteli vastauksiaan sanallisesti. Kotiseurakunnan toiminnassa myönteisten kokemusten perusteluina mainittiin esimerkiksi uusien ystävien saaminen, toiminnan monipuolisuus ja hengellinen sanoma, mahdollisuus olla porukalla sekä se, että nuorten tarpeisiin vastataan. Vastaaja 68 kehui seurakunnan uusia nuorisotiloja. Kielteisinä kokemuksina vastaajat kertoivat, että toisiin seurakuntanuoriin on ulkopuolisena vaikea tutustua, lähialueella ei järjestetä kunnollista toimintaa, ohjaajat eivät ole kiinnostuneita yksilöistä tai ilmapiiri on huono. Jotkut kokivat vaikeaksi löytää tietoa seurakunnan tapahtumista tai toiminnasta. Vastaaja 52 kertoi, että seurakunnasta on nuorisotyönohjaajien vaihtumisen vuoksi vaikea löytää tuttua aikuista, jolle puhua. Myös hengellisyyden puutetta sekä seurakunnan evankeliseen ja viidenteen herätysliikkeeseen kallellaan olevaa nuorisotyötä moitittiin. Moni vastaaja kertoi, ettei seurakunnan toiminta kiinnosta heitä.

Herättäjä-Yhdistyksen nuorisotoiminnassa myönteisenä pidettiin sitä, että siellä ollaan oikeasti kiinnostuneita toisista, ilmapiiri on hyvä ja suvaitsevainen: itse saa olla sellainen kuin on ja keskustella ystävien kanssa haastavistakin asioista. Tärkeinä asioina mainittiin toiminnan sisältö, seurat ja veisuut, hyvät muistot rippikoulusta ja sieltä saadut ystävät sekä yhteenkuuluvuuden tunne erilaisuudesta huolimatta. Kielteistä oli yksin jääminen sisäpiirien ja harvoin tapaamisen vuoksi sekä maailmanparantajahenkisyys, joka ei antanut tilaa konservatiivisemmille nä-

kemyksille. Myöskään Herättäjä-Yhdistyksen toiminta ei kiinnostanut osaa vastaajista. Vastaaja 68 esitti toiveen, että viikonloppuleirejä varten nuorilta kysyttäisiin etukäteen tai leirin alussa toiveita viikonlopun ohjelmasta.

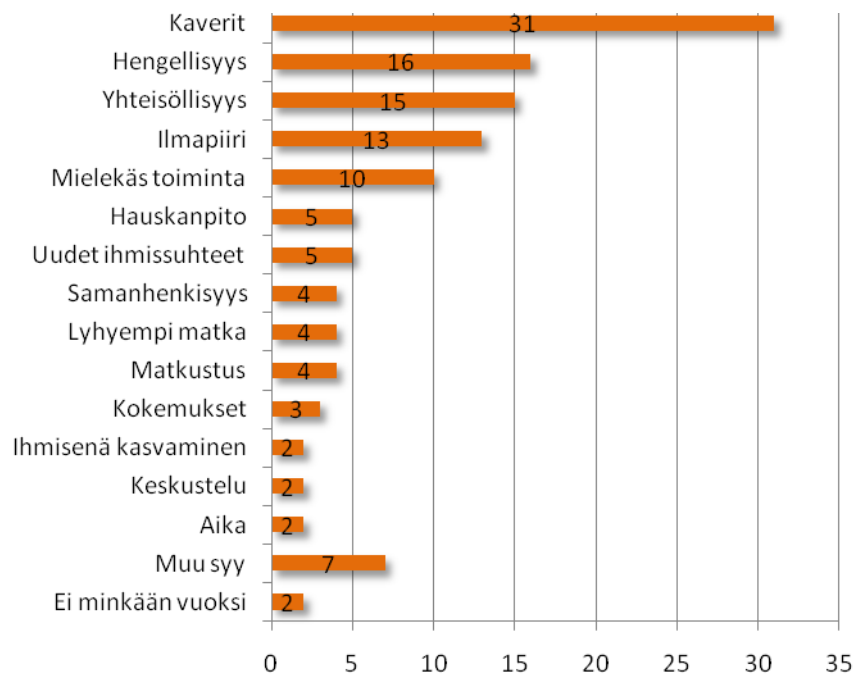
Seurakunnan nuorisotoiminnassa suurimmat syyt osallistumiseen avointen kysymysten vastausten perusteella olivat kaverit, mielekäs toiminta, hengellisyys, yhteisöllisyys ja uudet ihmissuhteet (KUVIO 6).

KUVIO 6. Osallistumaan innostavat asiat seurakunnan nuorisotoiminnassa, f (N=73)

Kaverit ja mielekkään toiminnan toimintaan osallistumisen syyksi oli maininnut 15 vastaajaa, hengellisyyden kymmenen, yhteisöllisyyden yhdeksän ja uudet ihmissuhteet kahdeksan. Hauskanpidon, kiinnostuksen ja vaikutusmahdollisuuksien vuoksi osallistui tai olisi voinut osallistua viisi vastaajaa. Kolme vastaajaa kertoi kenties osallistuvansa, jos siihen olisi aikaa. Taulukossa erikseen mainitsemattomia muita syitä olivat esimerkiksi uudet kokemukset, hyvä ruoka sekä työntekijän pyyntö.

Herättäjä-Yhdistyksen nuorisotoiminnassa suurimmat syyt olivat kaverit, hengellisyys, yhteisöllisyys, ilmapiiri sekä mielekäs toiminta (KUVIO 7).

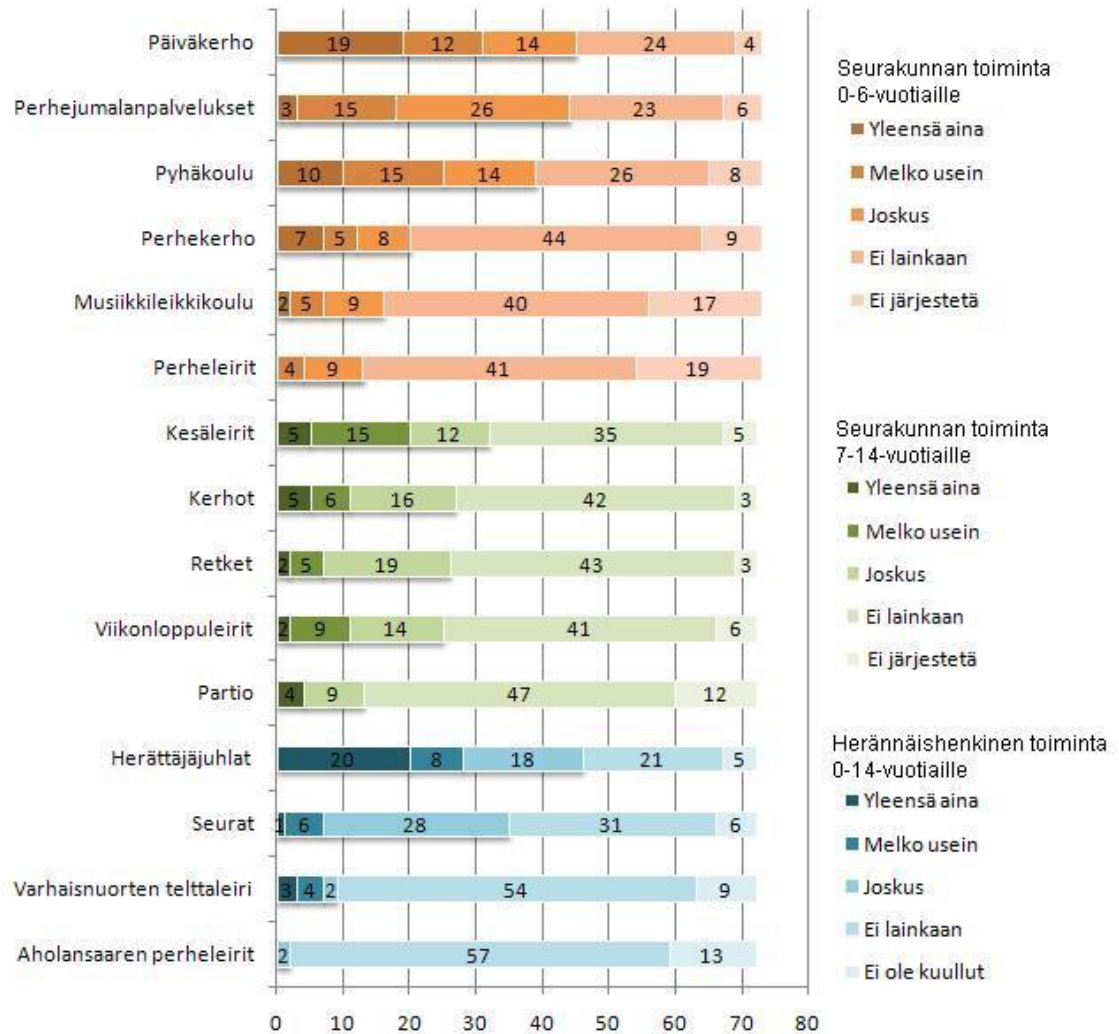

**KUVIO 7. Osallistumaan innostavat asiat
Herättäjä-Yhdistyksen nuorisotyössä, f (N=73)**

Kavereiden vuoksi toimintaan osallistui tai osallistuisi 31 vastaajaa, hengellisyyden vuoksi 16, yhteisöllisyyden vuoksi 15, ilmapiirin vuoksi 13 ja mielekkään toiminnan vuoksi 10. Neljä vastaajaa kertoi osallistuvansa sen vuoksi, että sai matkustaa tapahtumiin ympäri Suomea, mutta yhtä moni vastaaja kertoi, että osallistuminen olisi helpompaa jos välimatka olisi lyhyempi. Neljälle vastaajalle tärkeää oli samanhenkisten ihmisten kohtaaminen. Muita syitä taulukossa mainittujen lisäksi olivat muun muassa Aholansaari, työntekijät sekä avoimuus. Seitsemän vastaajaa ei osallistuisi kotiseurakuntansa toimintaan ja kaksi vastaajaa Herättäjä-Yhdistyksen toimintaan missään tapauksessa. Myös Jarasto ja Sinervo (1999, 89–92, 181, 203–210) kertovat sekä seurakunnan että Herättäjä-Yhdistyksen toiminnassa tärkeimpien osallistumaan innostavien asioiden – ystävien, joukkoon kuulumisen tunteen, mielekkään toiminnan ja hengellisten asioiden pohdiskelun – olevan nuorille tärkeitä.

5.3 Osallistuminen ja tyytyväisyys ennen rippikoulua

Ennen rippikoulua yli puolet vastaajista oli osallistunut herättäjäjuhille, päiväkerhoihin, perhejumalanpalveluksiin sekä pyhäkouluun (KUVIO 8).

KUVIO 8. Osallistuminen kristilliseen lapsi- ja varhaisnuorisotoimintaan, f (N=73)

Seurakunnan varhaisnuorisotoiminnasta eniten oli osallistuttu kesäleireille, joilla 32 vastaajaa oli ollut vähintään joskus. Kerhoihin, retkille ja viikonloppuleireille oli osallistuttu vain hieman vähemmän. Vastaajista huomattavasti suurempi osa oli osallistunut varhaisnuorisotoimintaan kuin Suomen 7-14-vuotiaista vuonna 2010, jolloin toimintaan osallistui 11,6 % koko ikäluokasta (Kirkon lapsi-, nuoriso-

ja rippikoulutyö 2010). Seurakunnan lapsityön perheleireille, musiikkileikkikouluun ja perhekerhoihin oli osallistuttu melko vähän, ja monissa seurakunnissa perheleirejä ja musiikkileikkikouluja ei edes järjestetty. Herännäishenkisestä toiminnasta herättäjäjuhlille ja seuroihin oli osallistuttu eniten, varhaisnuorten telttaleirille oli osallistunut vain 9 ja perheleireille 2. Yksi vastaaja kertoi lisäksi osallistuneensa ennen kouluikää diakonissaäitinsä kanssa seurakunnan vanhustenleirille ja yksi vastaaja käyneensä esikoulun seurakunnassa. Kouluikäisinä pari vastaajaa oli osallistunut seurakunnan lapsikuoroon ja jo 13-vuotiaana nuorteniltoihin. Yksi vastaaja kertoi käyneensä lapsena usein Aholansaassa.

Rippikoulua edeltäneestä toiminnasta vastaajat olivat olleet tyytyväisimpiä kotiseurakuntansa varhaisnuorisotyöhön: 4 vastaajaa kertoo olleensa erittäin tyytyväisiä ja 40 vastaajaa enimmäkseen tyytyväisiä (TAULUKKO 3).

TAULUKKO 3. Tyytyväisyys lapsi- ja varhaisnuorisotyöhön kotiseurakunnassa ja Herättäjä-Yhdistyksessä, f (N=72)

Vastaus	Seurakunta 0-6-vuotiaat	Seurakunta 7-14-vuotiaat	Herättäjä- Yhdistys
Erittäin tyytyväinen	8	4	10
Enimmäkseen tyytyväinen	32	40	19
Ei osaa sanoa	15	6	15
Enimmäkseen tyytymätön	1	5	1
Erittäin tyytymätön	0	0	0
Ei ole osallistunut	17	17	27

Myönteiset muistikuvat seurakunnan varhaisnuorisotyöstä liittyivät leireihin, retkiin, partioon, työntekijöihin ja hyvin järjestettyyn ohjelmaan:

Kesäleireistä on jäänyt paljon positiivisia muistikuvia. Luontoretket, uinnit ja leikki- ja pelihetket olivat mukavia. (Vastaaja 30.)

Toisaalta varhaisnuorisotyöhön oltiin myös tyytymättömmimpiä: vastaajista viisi on ollut toimintaan erittäin tyytymätön. Syinä tyytymättömyyteen mainittiin toimin-

nan vähäisyys, kiusaaminen sekä ohjaajat. Vain kuusi vastaajaa ei osannut sanoa mielipidettään seurakuntansa kouluikäisille suunnatusta toiminnasta, kun taas herännäishenkiseen toimintaan sekä seurakunnan alle kouluikäisten toimintaan kantaa ei osannut ottaa 15 vastaajaa.

Kotiseurakunnan alle kouluikäisten toimintaa vastaajat muistelivat mukavaksi, turvalliseksi ja monipuoliseksi. Vastaaja 34 kertoo:

Ei huonoja muistikuvia lainkaan. Sai uusia kavereita (ts. ensimmäiset ystävät kodin ulkopuolelta), yhteistä aikaa ja tekemistä vanhemmille ja lapsille. Pyhäkoulussa oppi uutta. Oli turvallinen olo kun oli vahva usko Jumalaan. Toiminut perustana seurakunnan toiminnoissa mukanaolemiselle. (Vastaaja 34.)

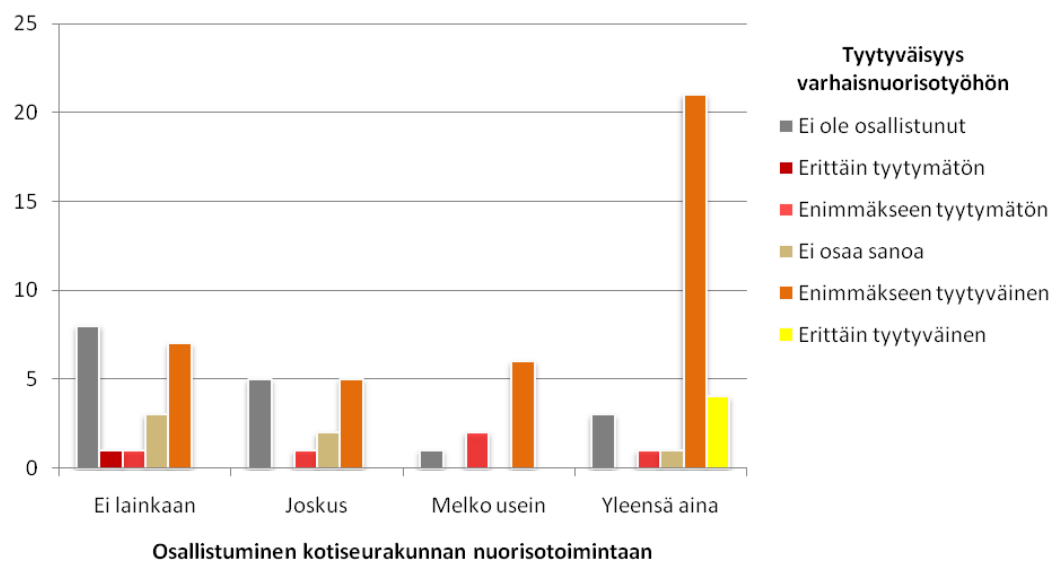
Mukavat kokemukset liittyivät pääosin pyhäkouluun ja päiväkerhoon. Vastaajat pitivät ohjaajista, leikeistä, askartelusta, veisaamisesta ja rukoilusta. Huonona muistikuvana myös lapsityöstä muutama vastaaja oli maininnut toiminnan vähäisyyden ja yksipuolisuuden. Yksi vastaaja ei ollut viihtynyt päiväkerhossa ja yhden vastaajan kokemuksen mukaan työntekijät eivät jaksaneet olla tekemisissä lasten kanssa. Kuusi vastaajaa totesi, ettei muistanut alle kouluikäisten toiminnasta juuri mitään.

Herättäjä-Yhdistyksen toiminnasta positiivisena olivat mieleen jääneet herättäjäjuhlat ja kaikki niihin liittyvä, kuten sukulaisten tapaaminen. Tosin yksi vastaaja oli pitänyt herättäjäjuhlia tylsinä ja yksi vastaaja muistaa vain jännittäneensä ihmispaljoutta. Vastaaja 30 kertoi:

En oikein käsittänyt koko herännäisyyden ideaa vasta kuin rippikoulussa. Olin käynyt vanhempien kanssa herättäjäjuhlilla, mutta pienenä en ymmärtänyt niiden henkistä sanomaa. (Vastaaja 30.)

Myös Aholansaarta muisteltiin myönteisesti, mutta yksi vastaaja kertoo, ettei viihtynyt varhaisnuorten telttaleirillä. Muutama vastaaja totesi, ettei muista seuroista tai muusta toiminnasta juuri mitään.

Vertailin vastaajien tyytyväisyyttä kristilliseen toimintaan ennen rippikoulua sekä osallistumista kristilliseen toimintaan rippikoulun jälkeen. Seurakunnan nuorisotoimintaan osallistuvuuden sekä varhaisnuorisotoimintaan tyytyväisyyden välillä oli jonkin verran yhteyttä (KUVIO 9).

KUVIO 9. Tyytyväisyys varhaisnuorisotyöhön ja osallistuminen nuorisotoimintaan kotiseurakunnassa

Kotiseurakuntansa varhaisnuorisotyöhön erittäin tyytymätön vastaaja ei ollut osallistunut kotiseurakuntansa nuorisotoimintaan lainkaan. Samoin suuri osa niistä, jotka eivät olleet osallistuneet 7-14-vuotiaina seurakunnan toimintaan, ei juuri ollut osallistunut siihen edelleenkään. Lisäksi yleensä aina ainakin yhteen nuorten toimintamuotoon osallistuneissa oli paljon vastaajia, jotka olivat olleet tyytyväisiä tai erittäin tyytyväisiä varhaisnuorisotyöhön. Lapsityön kohdalla yhteys oli heikompi. Tämä saattaa johtua siitä, että monella vastaajalla ei ollut toiminnasta juuri muistikuvia sekä siitä, että lapsityö eroaa toimintatavoiltaan nuorisotyöstä enemmän kuin varhaisnuorisotyö. Vertailin myös Herättäjä-Yhdistyksen toimintaan

osallistumista ja tyytyväisyyttä herännäishenkiseen lapsi- ja varhaisnuorisotoimintaan. Kaikki herännäishenkiseen lapsi- ja varhaisnuorisotyöhön tyytyväiset olivat osallistuneet Herättäjä-Yhdistyksen toimintaan vähintään joskus, mutta tyytymättömyydellä tai osallistumattomuudella ei ollut yhteyttä rippikoulun jälkeiseen osallistumattomuuteen.

6 POHDINTA

Opinnäytetyöni tavoitteena oli selvittää, missä määrin Herättäjä-Yhdistyksen rippikoulun käyneet nuoret osallistuvat sen jälkeen kristilliseen nuorisotoimintaan. Selvitin myös, mitkä asiat saavat nuoret osallistumaan tai estävät osallistumisen sekä onko osallistuvuudella yhteyttä siihen, ovatko nuoret osallistuneet kristilliseen lapsi- tai varhaisnuorisotoimintaan ennen rippikoulua. Herättäjä-Yhdistyksen nuorisotyö hankkeisti opinnäytetyöni. Tutkimukseni oli kvantitatiivinen ja toteutin sen kyselynä, johon saattoi vastata joko postitse tai Internetissä. Lähetin kyselyn saatekirjeineen vuosina 2007–2008 Herättäjä-Yhdistyksen rippikoulun käyneille eli yhteensä 230 nuorelle. Myöhemmin lähetin vielä muistutuskirjeen. Vastauksia tuli yhteensä 73 eli vastausprosentti oli 31,7.

Vastanneista 39 oli osallistunut kotiseurakuntansa nuorisotoimintaan ja 54 Herättäjä-Yhdistyksen nuorisotoimintaan vähintään melko usein rippikoulun jälkeen. Vastaajat siis osallistuivat aktiivisemmin seurakuntansa nuorisotoimintaan kuin koko Suomen nuoret, joista seurakuntien nuorisotyö tavoitti 3,9 prosenttia vuonna 2010 (Lapsi-, nuoriso- ja rippikoulutyö 2010). Nuorista 21 oli osallistunut sekä kotiseurakuntansa että Herättäjä-Yhdistyksen toimintaan vähintään melko usein. Tärkeimmät syyt sekä kotiseurakunnan että Herättäjä-Yhdistyksen toimintaan osallistumiselle olivat ihmissuhteet, hengellisyys, mielekäs toiminta ja yhteisöllisyys. Suurimmat esteet seurakunnan toimintaan osallistumiselle olivat ajan sekä kiinnostuksen puute ja Herättäjä-Yhdistyksen toimintaan osallistumiselle kavereiden jääminen pois toiminnasta sekä pitkät välimatkat. Ne nuoret, jotka olivat olleet tyytyväisiä tai erittäin tyytyväisiä seurakuntansa varhaisnuorisotyöhön, osallistuivat aktiivisemmin seurakuntansa toimintaan rippikoulun jälkeen kuin ne nuoret, jotka olivat tyytymättömiä seurakuntansa varhaisnuorisotyöhön tai eivät olleet osallistuneet siihen. Lapsityön kohdalla yhteys oli heikompi. Kaikki ne vas-

taajat, jotka olivat olleet tyytyväisiä tai erittäin tyytyväisiä herännäishenkiseen lapsi- ja varhaisnuorisotyöhön, osallistuivat Herättäjä-Yhdistyksen toimintaan edelleen vähintään joskus.

Monet vastaajat kokivat, että kotiseurakunnan toimintaan oli vaikea tulla ulkopuolisena mukaan. Tämän vuoksi Herättäjä-Yhdistyksen rippikouluissa voitaisiin Herättäjä-Yhdistyksen nuorisotoiminnasta kertomisen lisäksi herätellä keskustelua kotiseurakunnan nuorisotoiminnasta: mitä se yleensä sisältää, uskaltaako sinne mennä yksin ja niin edelleen. Näin osa nuorista saattaisi rohkaistua ainakin kokeilemaan kotiseurakunnan toimintaan osallistumista. Rippikoulunsa jo käyneiden nuorten seurakuntayhteyttä voisi edistää esimerkiksi rohkaisemalla eri alueiden alueyhteyshenkilöitä tekemään yhteistyötä paikallisten seurakuntien kanssa. Nuorisotyönohjaajilta voisi esimerkiksi kysyä tiloja toiminnan järjestämiseen sekä vihjeitä alueellisten leirien esiintyjistä tai opettajista. Körttinuoret voisivat myös silloin tällöin ottaa tupailan ohjelmaksi seurakunnan nuorteniltaan, raamattupiiriin tai avoimiin oviin osallistumisen. Tämä saattaisi helpottaa myös ulkopuolisuuden tunnetta, kun tapahtumaan tulisi mukaan joukko jo valmiiksi tuttuja nuoria.

Oli mielenkiintoista ja positiivista huomata, kuinka monella vastaajista oli aikaa ja mahdollisuuksia osallistua sekä seurakunnan että Herättäjä-Yhdistyksen toimintaan. Avointen kysymysten vastauksia lukiessani opin paljon, sillä niissä oli kerrottu asioita, joita en itse välttämättä olisi osannut ajatellakaan. Kenties osaan nyt työssäni nuorisotyönohjaajana paremmin pohtia, millaiset asiat ovat nuorille tärkeitä ja mitkä heitä kiinnostavat. Aion myös panostaa varhaisnuorisotyöhön ja pyrkiä helpottamaan siirtymää varhaisnuorisotyön ja nuorisotyön välillä, sillä siten useamman nuoren voi olla helpompi löytää seurakunnan toimintaan ja pysyä siinä rippikoulun jälkeenkin.

Vastauksia tulkitessani havaitsin, että paremmalla kyselylomakkeen asettelulla vastausten tulkinta olisi ollut helpompaa. Jos rippikoulun jälkeistä osallistumisaktiivisuutta käsittelevissä kysymyksissä olisi ollut kohta, jossa vastaaja olisi saanut arvioida omaa osallistumisaktiivisuuttaan kokonaisuudessaan, olisi eri kysymysten vertaileminen ollut helpompaa ja tarkempaa. Lisäksi niihin kysymyksiin, jotka käsittelivät rippikoulun jälkeisen toiminnan vastaamista omiin toiveisiin, olisi kannattanut kirjoittaa selkeämpi ohjeistus. Kuitenkin työssäni oli mielestäni hyvää se, että se pysyi hyvin aikataulussa ja sitä oli todella mielenkiintoista ja opettavaa tehdä. Koen opinnäytetyötä tehdessäni kehittyneeni ammatillisesti: opin uusia asioita herännäisyydestä sekä suomalaisesta nuorisotyöstä ja koen myös saaneeni tuntumaa siihen, millainen toiminta nuoria kiinnostaa.

LÄHTEET

Aaltonen, M., Ojanen, T., Vihunen, R. & Vilén, M. 1999. Nuoren aika. Porvoo: WSOY.

Aholansaaren historiaa. 2011. Aholansaaresäätiö. WWW-dokumentti. Saatavissa: <http://www.aholansaari.fi/pages/historiaa.php>. Luettu 3.4.2011.

Akiander, M. 1862. Historiska upplysningar om religiösa rörelserna i Finland VI. Helsingfors: J. Simelii arfvingar.

Dunderfelt, T. 1998. Elämänkaaripsykologia. Porvoo: WSOY.

Elenius, J. 1996. Vakavin kasvoin, iloisin mielin. Jaakko Eleniuksen kirjoituksia herännäisyydestä. Jyväskylä: Gummerus.

Evenshaug, O. & Hallen, D. 2001. Barn- och ungdomspsykologi. Lund: Studentlitteratur.

Heikkilä, T. 2005. Tilastollinen tutkimus. Helsinki: Edita.

Heininen, S. & Heikkilä, M. 1996. Suomen kirkkohistoria. Helsinki: Edita.

Helenius, T. 2005. Apostolien jalanjäljissä. Nuoret aikuiset ja kirkko. Teoksessa T. Paananen & H. Tuominen (toim.) Nuorisotyön käsikirja. Helsinki: Kirjapaja, 339–351.

Herännäisopistot. 2011. Herättäjä-Yhdistys. WWW-dokumentti. Saatavissa: <http://www.h-y.fi/opiskelija/opistot.html>. Luettu 3.4.2011.

Herättäjäjuhlat. 2011. Herättäjä-Yhdistys. WWW-dokumentti. Saatavissa: <http://www.h-y.fi/hjuhlal/index.html>. Luettu 3.4.2011.

Herättäjä-Yhdistyksen aluetyö. 2011. Herättäjä-Yhdistys. WWW-dokumentti. Saatavissa: <http://www.h-y.fi/alueet/index.html>. Luettu 1.4.2011.

Herättäjä-Yhdistyksen nuorisotyö. 2011. Herättäjä-Yhdistys. WWW-dokumentti. Saatavissa: <http://www.h-y.fi/nuoriso/esittely.html>. Luettu 3.4.2011.

Herättäjä-Yhdistys. 2011. Herättäjä-Yhdistys. WWW-dokumentti. Saatavissa: <http://www.h-y.fi/yhdistys/index.html>. Luettu 1.4.2011.

Huhta, I. 2001. Täällä on oikea Suomenkansa. Körttiläisyyden julkisuuskuva 1880–1918. Väitöskirja. Suomen kirkkohistoriallisen seuran toimituksia 186. Helsinki: Suomen kirkkohistoriallinen seura.

Jarasto, P. & Sinervo, N. 1999. Murrosikäisen ja nuoren maailma. Jyväskylä: Gummerus.

Järveläinen, P. & Karjalainen, U. 2006. Täällä lounatuulen alla. Näkökohtia armonkerjäläisten aatehistoriaan. Lapua: Herättäjä-Yhdistys.

Kallinen, E. & Huttunen, T. 2005. Ennen meitä. 100 vuotta kristillistä nuorisotyötä. Teoksessa T. Paananen & H. Tuominen (toim.) Nuorisotyön käsikirja. Helsinki: Kirjapaja, 295–310.

Kares, O. 1941a. Herännien kansan vaellus. Suomen herännäisyyden elämää ja vaihteita noin v:sta 1880 v:een 1930. Ensimmäinen osa. Helsinki: WSOY.

Kares, O. 1941b. Herännien kansan vaellus. Suomen herännäisyyden elämää ja vaihteita noin v:sta 1880 v:een 1930. Toinen osa. Helsinki: WSOY.

Kares, O. 1946a. Herännien kansan vaellus. Suomen herännäisyyden elämää ja vaihteita noin v:sta 1880 v:een 1930. Kolmas osa. Helsinki: WSOY.

Kares, O. 1946b. Herännien kansan vaellus. Suomen herännäisyyden elämää ja vaihteita noin v:sta 1880 v:een 1930. Neljäs osa. Helsinki: WSOY.

Kares, O. 1951. Herännien kansan vaellus. Suomen herännäisyyden elämää ja vaihteita noin v:sta 1880 v:een 1930. Viides osa. Helsinki: WSOY.

Körttiopiskelijat. 2011. Herättäjä-Yhdistys. WWW-dokumentti. Saatavissa: <http://www.h-y.fi/opiskelija/index.html>. Luettu 3.4.2011.

Lapset ja perheet. 2011. Herättäjä-Yhdistys. WWW-dokumentti. Saatavissa: <http://www.h-y.fi/lapsiperhe/index.html>. Luettu 3.4.2011.

Lapsi-, nuoriso- ja rippikoulutyö 2010. Kirkkohallitus. PowerPoint-tiedosto. Saatavissa: [http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/0/375C4DFA0CBBB21EC225785E003F47E7/\\$FILE/Lapsi_nuoriso_ja_rippikouluty_2010.ppt](http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/0/375C4DFA0CBBB21EC225785E003F47E7/$FILE/Lapsi_nuoriso_ja_rippikouluty_2010.ppt). Luettu 20.4.2011.

- Launonen, P. 2007. Kirkon nuorisotyö. Hengellinen, pedagoginen ja sosiaalinen kolmiyhteys. Teoksessa T. Hoikkala & A. Sell (toim.) Nuorisotyötä on tehtävä. Menetelmien perustat, rajat ja mahdollisuudet. Helsinki: Nuorisotutkimusverkosto.
- Muhonen, M. & Tirri, K. 2008. Mitä on kristillinen kasvatustieteiden tutkimus? Teoksessa J. Porkka (toim.) Johdatus kristilliseen kasvatukseen. Helsinki: Lasten keskus, 63–82.
- Nivala, M. 2005. Nuorisodiakonia ja kirkon erityisnuorisotyö. Teoksessa T. Paananen & H. Tuominen (toim.) Nuorisotyön käsikirja. Helsinki: Kirjapaja, 138–146.
- Paananen, T. 2005. Nuorteniltojen puolesta. Teoksessa T. Paananen & H. Tuominen (toim.) Nuorisotyön käsikirja. Helsinki: Kirjapaja, 109–118.
- Porkka, J. 2008. Kirkon kasvatustoiminta yhtenäiskulttuurista postmoderniin. Teoksessa J. Porkka (toim.) Johdatus kristilliseen kasvatukseen. Helsinki: Lasten keskus, 153-220.
- Puuronen, V. 2006. Nuorisotutkimus. Tampere: Vastapaino.
- Rosendal, M. 1902. Suomen herännäisyyden historia XIX:llä vuosisadalla. Ensimmäinen osa. Oulu: Kustannusosakeyhtiö Herättäjä.
- Rosendal, M. 1905. Suomen herännäisyyden historia XIX:llä vuosisadalla. Toinen osa. Oulu: Kustannusosakeyhtiö Herättäjä.
- Rosendal, M. 1912. Suomen herännäisyyden historia XIX:llä vuosisadalla. Kolmas osa. Oulu: Kustannusosakeyhtiö Herättäjä.
- Salomäki, H. 2010. Herätysliikkeisiin sitoutuminen ja osallistuminen. Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisuja 113. Kirkon tutkimuskeskus.

LIITTEET**KYSELYN SAATEKIRJE**

Hei, Sinä Aholansaassa riparisi viettänyt!

Olen Sanna Rönkkö ja opiskelen kirkon nuorisotyönohjaajaksi Keski-Pohjanmaan ammattikorkeakoulussa. Teen opinnäytetyöhöni liittyen tutkimusta Herättäjä-Yhdistyksen rippikoulun käyneiden osallistumisesta kristilliseen nuorisotoimintaan rippikoulun jälkeen. Tämä kirje on lähetetty kaikille vuosina 2007 ja 2008 Herättäjä-Yhdistyksen rippikoulun käyneille.

Tutkimuksen tekemiseen tarvitsen juuri sinun vastaustasi! Oheisen kyselylomakkeen täyttämiseen menee aikaa noin kymmenen minuuttia. Voit vastata täysin nimettömänä, ja vastaukset käsitellään ehdottoman luottamuksellisesti. Vastauksesi on tärkeä, olitpa sitten osallistunut rippikoulun jälkeen kaikkeen mahdolliseen tai et mihinkään. **Määräaikaan mennessä vastanneiden kesken arvotaan 3 kpl siioninvirsipaitoja vapaavalintaisella tekstillä!**

Täytä kyselylomake ja lähetä se oheisessa vastauskuoressa **15.3.2011** mennessä. Herättäjä-Yhdistys maksaa postimaksun. **Voit myös vastata Internetissä osoitteessa <http://tinyurl.com/korttinuorisotutkimus>**

Kiitos!

Sanna Rönkkö
nuorisotyön opiskelija
sanna.ronkko@cou.fi
044-XXXXXXX

Mika Nuorva
nuorisosihteeri

KYSELYLOMAKE

Täytä kyselylomake ja palauta se oheisessa vastauskuoressa 15.3.2011 mennessä.

HUOM! Voit vastata kyselyyn myös sähköisesti osoitteessa

<http://tinyurl.com/korttinuorisotutkimus>

Taustatiedot. Vastaa rastittamalla oikea vaihtoehto.

1. Olen Nainen
 Mies
2. Kävin rippikoulun vuonna 2007
 2008
3. Asuinpaikkakuntani kuuluu Espoon hiippakuntaan
 Helsingin hiippakuntaan
 Kuopion hiippakuntaan
 Lapuan hiippakuntaan
 Mikkelin hiippakuntaan
 Oulun hiippakuntaan
 Porvoon hiippakuntaan
 Tampereen hiippakuntaan
 Turun arkkihiippakuntaan
 En tiedä
 En asu Suomessa

Varsinaiset kysymykset alkavat tästä.

4. Kuinka aktiivisesti olet rippikoulun jälkeen osallistunut kotiseurakuntasi nuorisotoimintaan? Ympyröi yksi vaihtoehto. 0 = seurakunnassani ei järjestetä kyseistä toimintaa, 1 = en lainkaan, 2 = joskus, 3 = melko usein, 4 = yleensä aina

	Ei järjestetä	En lainkaan	Joskus	Melko usein	Yleensä aina
Jatkorippikoulu	0	1	2	3	4
Isoskoulutus	0	1	2	3	4
Kerhonohjaajakoulutus	0	1	2	3	4
Nuorten jumalanpalvelukset	0	1	2	3	4
Nuortenillat	0	1	2	3	4
Avoimet ovet	0	1	2	3	4
Teemaillat tai opetushetket	0	1	2	3	4
Raamattutunnit tai -piirit	0	1	2	3	4

Harrastepiirit (esim. sähly)	0	1	2	3	4
Bändi- tai muu musiikkitoiminta	0	1	2	3	4
Leirit	0	1	2	3	4
Retket (esim. nuorisotapahtumiin)	0	1	2	3	4
Partio	0	1	2	3	4

5. **Johonkin muuhun, mihin ja kuinka usein?** _____

6. **Onko seurakuntasi nuorisotoiminta vastannut toiveitasi seuraavilta osin? Ympyröi yksi vaihtoehto. 0 = asialla ei ole merkitystä, 1 = olen erittäin tyytymätön, 2 = olen tyytymätön, 3 = olen tyytyväinen, 4 = olen erittäin tyytyväinen**

	Ei merkitystä	Erittäin tyytymätön	Tyytymätön	Tyytyväinen	Erittäin tyytyväinen
Raamatun käyttö	0	1	2	3	4
Rukoileminen	0	1	2	3	4
Uudet ihmissuhteet	0	1	2	3	4
Uuden oppiminen	0	1	2	3	4
Leikit ja pelit	0	1	2	3	4
Hauskanpito	0	1	2	3	4
Keskusteleminen	0	1	2	3	4
Kuunteleva aikuinen	0	1	2	3	4
Musiikki	0	1	2	3	4
Hengellinen sanoma	0	1	2	3	4
Hiljentyminen	0	1	2	3	4
Vastaukset kysymyksiin	0	1	2	3	4
Yhteenkuuluvuuden tunne	0	1	2	3	4
Ihmisenä kasvaminen	0	1	2	3	4
Ilmapiiri	0	1	2	3	4
Vapaaehtoisena toimiminen	0	1	2	3	4
Kansainvälisyys	0	1	2	3	4
Kokonaisarvio nuorisotoiminnasta	0	1	2	3	4

7. **Tähän voit perustella vastauksesi tai lisätä asioita, joista sinulla on hyviä tai huonoja kokemuksia.** _____

8. Oletko toiminut isosena kotiseurakunnassasi?

Olen, minkälaisissa tapahtumissa ja kuinka usein? _____

En

9. Oletko toiminut kerhonohjaajana kotiseurakunnassasi?

Olen, _____ vuotta

En

10. Kuinka aktiivisesti olet rippikoulun jälkeen osallistunut jumalanpalveluksiin? Rastita yksi vaihtoehto.

Lähes joka viikko

Noin kerran kuussa

5-10 kertaa vuodessa

1-4 kertaa vuodessa

Harvemmin kuin kerran vuodessa

11. Kuinka aktiivisesti olet rippikoulun jälkeen osallistunut Herättäjä-Yhdistyksen nuorisotoimintaan? Ympyröi yksi vaihtoehto. 0 = en ole kuullut kyseisestä toiminnasta, 1 = en lainkaan, 2 = joskus, 3 = melko usein, 4 = yleensä aina

	En ole kuullut	En lainkaan	Joskus	Melko usein	Yleensä aina
Herättäjäjuhlat	0	1	2	3	4
Jatkorippikoulu (Jatkis)	0	1	2	3	4
Nuorisokokous	0	1	2	3	4
Ruskaretki	0	1	2	3	4
Isoskoulutusviikonloput	0	1	2	3	4
Alueelliset leirit (esim. Hörrykkä)	0	1	2	3	4
Tupaillat tai seurapiirit	0	1	2	3	4
Nuori Yty -lehden toimittaminen	0	1	2	3	4
Pitkäperjantain vietto Nurmossa	0	1	2	3	4

12. Johonkin muuhun, mihin ja kuinka usein? _____

13. Onko Herättäjä-Yhdistyksen nuorisotoiminta vastannut toiveitasi seuraavilta osin? Ympyröi yksi vaihtoehto. 0 = asialla ei ole merkitystä, 1 = olen erittäin tyytymätön, 2 = olen tyytymätön, 3 = olen tyytyväinen, 4 = olen erittäin tyytyväinen

	Ei merkitystä	Erittäin tyytymätön	Tyytymätön	Tyytyväinen	Erittäin tyytyväinen
Raamatun käyttö	0	1	2	3	4
Rukoileminen	0	1	2	3	4
Seurat ja veisuut	0	1	2	3	4
Uudet ihmissuhteet	0	1	2	3	4
Uuden oppiminen	0	1	2	3	4
Leikit ja pelit	0	1	2	3	4
Hauskanpito	0	1	2	3	4
Keskusteleminen	0	1	2	3	4
Kuunteleva aikuinen	0	1	2	3	4
Musiikki	0	1	2	3	4
Hengellinen sanoma	0	1	2	3	4
Hiljentyminen	0	1	2	3	4
Vastaukset kysymyksiin	0	1	2	3	4
Yhteenkuuluvuuden tunne	0	1	2	3	4
Ihmisenä kasvaminen	0	1	2	3	4
Ilmapiiri	0	1	2	3	4
Vapaaehtoisena toimiminen	0	1	2	3	4
Kansainvälisyys	0	1	2	3	4
Kokonaisarvio nuorisotoiminnasta	0	1	2	3	4

14. Tähän voit perustella vastauksesi tai lisätä asioita, joista sinulla on hyviä tai huonoja kokemuksia._____

15. Oletko toiminut isosena tai muissa luottamustehtävissä Herättäjä-Yhdistyksessä?

Olen, minkälaisissa tehtävissä ja kuinka usein?_____

En

16. Oletko käynyt rippikoulun jälkeen siioninvirsiseuroissa muualla kuin Herättäjä-Yhdistyksen nuorisotapahtumissa?

Olen

En

Seuraavat kysymykset koskevat aikaa ennen rippikoulua.

17. Kuinka aktiivisesti olet osallistunut kotiseurakuntasi 0-6-vuotiaille suunnattuun toimintaan? Ympyröi yksi vaihtoehto. 0 = seurakunnassani ei järjestetä kyseistä toimintaa, 1 = en lainkaan, 2 = joskus, 3 = melko usein, 4 = yleensä aina

	Ei järjestetä	En lainkaan	Joskus	Melko usein	Yleensä aina
Päiväkerho	0	1	2	3	4
Perhekerho	0	1	2	3	4
Musiikkileikkikoulu	0	1	2	3	4
Pyhäkoulu	0	1	2	3	4
Perhejumalanpalvelukset	0	1	2	3	4
Perheleirit	0	1	2	3	4

18. Johonkin muuhun, mihin ja kuinka usein? _____

19. Kuinka tyytyväinen olet ollut seurakuntasi 0-6-vuotiaille suunnattuun toimintaan?

Rastita yksi vaihtoehto.

En ole osallistunut seurakuntani 0-6-vuotiaille suunnattuun toimintaan

En osaa sanoa

Erittäin tyytymätön

Enimmäkseen tyytymätön

Enimmäkseen tyytyväinen

Erittäin tyytyväinen

20. Mitä hyviä tai huonoja muistikuvia sinulla on seurakuntasi 0-6-vuotiaille suunnattua toiminnasta? _____

21. Kuinka aktiivisesti olet osallistunut kotiseurakuntasi 7-14-vuotiaille suunnattuun toimintaan? Ympyröi yksi vaihtoehto. 0 = seurakunnassani ei järjestetä kyseistä toimintaa, 1 = en lainkaan, 2 = joskus, 3 = melko usein, 4 = yleensä aina

	Ei järjestetä	En lainkaan	Joskus	Melko usein	Yleensä aina
Kerhot	0	1	2	3	4
Retket	0	1	2	3	4
Kesäleirit	0	1	2	3	4
Viikonloppuleirit	0	1	2	3	4
Partio	0	1	2	3	4

22. Johonkin muuhun, mihin ja kuinka usein? _____

23. Kuinka tyytyväinen olet ollut seurakuntasi 7-14-vuotiaille suunnattuun toimintaan? Rastita yksi vaihtoehto.

- En ole osallistunut seurakuntani 7-14-vuotiaille suunnattuun toimintaan
- En osaa sanoa
- Erittäin tyytymätön
- Enimmäkseen tyytymätön
- Enimmäkseen tyytyväinen
- Erittäin tyytyväinen

24. Mitä hyviä tai huonoja muistikuvia sinulla on seurakuntasi 7-14-vuotiaille suunnattua toiminnasta? _____

25. Kuinka aktiivisesti olet osallistunut herännäishenkiseen toimintaan ennen rippikoulua? Ympyröi yksi vaihtoehto. 0 = en ole kuullut kyseisestä toiminnasta, 1 = en lainkaan, 2 = joskus, 3 = melko usein, 4 = yleensä aina

	En ole kuullut	En lainkaan	Joskus	Melko usein	Yleensä aina
Herättäjäjuhlat	0	1	2	3	4
Seurat	0	1	2	3	4
Varhaisnuorten telttaleiri	0	1	2	3	4
Aholansaaren perheleirit	0	1	2	3	4

26. Johonkin muuhun, mihin ja kuinka usein? _____

27. Kuinka tyytyväinen olet ollut herännäishenkiseen toimintaan ennen rippikoulua?

Rastita yksi vaihtoehto.

- En ole osallistunut herännäishenkiseen toimintaan ennen rippikoulua
- En osaa sanoa
- Erittäin tyytymätön
- Enimmäkseen tyytymätön
- Enimmäkseen tyytyväinen
- Erittäin tyytyväinen

28. Mitä hyviä tai huonoja muistikuvia sinulla on herännäishenkisestä toiminnasta ennen rippikoulua? _____

29. Osallistutko tällä hetkellä aktiivisesti kristilliseen nuorisotoimintaan?

Kyllä, missä? (voit valita useamman)

- Kotiseurakunnassani
- Herättäjä-Yhdistyksessä
- Jossain muualla, missä? _____

En

30. Millaisten asioiden vuoksi osallistut/osallistuisit kotiseurakuntasi nuorisotoimintaan? _____

31. Millaisten asioiden vuoksi osallistut/osallistuisit Herättäjä-Yhdistyksen nuorisotoimintaan? _____

Kiitos vastauksistasi!

Yhteenvedon tutkimustuloksista voi lukea kesäkuussa osoitteesta www.h-y.fi/nuoriso

Jos haluat osallistua paita-arvontaan, kirjoita tähän nimesi ja puhelinnumerosi. Yhteystiedot ja kyselylomakkeet käsitellään erillään.

Nimi: _____

Puhelin: _____